

Ekonomická
fakulta
Faculty
of Economics

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Ekonomická fakulta

Katedra práva

Diplomová práce

Právní aspekty insolvence z pohledu věřitele

Vypracovala: Bc. Kateřina Petříková

Vedoucí práce: JUDr. Marta Uhlířová, PhD.

České Budějovice 2017

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE
(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Bc. Kateřina PETŘÍKOVÁ**
Osobní číslo: **E15522**
Studijní program: **N6208 Ekonomika a management**
Studijní obor: **Obchodní podnikání**
Název tématu: **Právní aspekty insolvence z pohledu věřitele**
Zadávající katedra: **Katedra práva**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

Cíl práce:

Cílem této diplomové práce je analýza vybraných právních aspektů postavení věřitele v insolvenčním řízení. Součástí práce bude rovněž právní analýza judikatury týkající se této právní problematiky a její dopady do aplikační praxe včetně námětů de lege ferenda.

Metodický postup:

Studium a analýza odborné literatury a příslušných právních předpisů a jejich aplikace v praxi. Specifikace a analýza vybrané skupiny věřitelů a následné porovnání věřitelů zajištěných a nezajištěných.

Rámcová osnova:

1. Úvod
2. Literární rešerše
3. Metodika
4. Vlastní práce
5. Závěr
6. Seznam použité literatury

Rozsah grafických prací: **dle potřeby**

Rozsah pracovní zprávy: **50-60 stran**

Forma zpracování diplomové práce: **tištěná**

Seznam odborné literatury:

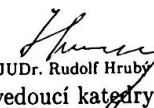
1. Hášová, J., & Moravec, T. (2013). *Insolvenční řízení*. Praha, Česká republika: C. H. Beck.
2. Janků, M., & kol. (2013). *Základy práva pro posluchače neprávnických fakult (5. přepr. a dopl. vyd.)*. Praha, Česká republika: C. H. Beck.
3. Jelinek, W., & Zangl S. (2010). *Insolvenzordnung: Anfechtungsordnung, Insolvenzrechtseinführungsgesetz, EU-Insolvenzverordnung, Insolvenz-Entgeltsicherungsgesetz, Insolvenzzrechtliche Bestimmungen anderer Gesetze, mit zahlreichen Anmerkungen, Verweisungen und mit einem ausführlichen Sachverzeichnis (8. Aufl.)*. Wien, Austria: Manz.
4. Kozák, J., Budín, P., Dadam, A., & Páchl, L. (2013). *Insolvenční zákon a předpisy související, nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení - komentář (2. vyd.)*. Praha, Česká republika: Wolters Kluwer.
5. Kučera, F. (2009). *Insolvenční zákon*. Praha, Česká republika: C. H. Beck.
6. Maršíková, J a kol. (2014). *Insolvenční zákon s poznámkami, judikaturou, nařízením Rady ES 1346/2000 a prováděcími předpisy*. Praha, Česká republika: Leges.
7. Maršíková, J. (2011). *Insolvenční řízení z pohledu dlužníka a věřitele příručka zejména pro neprávnické*. Praha, Česká republika: Linde.
8. Páchl, L. (2011). *Insolvenční zákon s judikaturou*. Praha, Česká republika: Wolters Kluwer.

Vedoucí diplomové práce: **JUDr. Marta Uhlířová, Ph.D.**
Katedra práva

Datum zadání diplomové práce: **8. března 2016**
Termín odevzdání diplomové práce: **14. dubna 2017**

doc. Ing. Ladislav Rolínek, Ph.D.
děkan

JIHOČESKÁ UNIVERZITA
V ČESKÝCH BUDEJOVICÍCH
EKONOMICKÁ FAKULTA
Studentů 13 (26)
370 01 České Budějovice

JUDr. Rudolf Hrubý
vedoucí katedry

V Českých Budějovicích dne 8. března 2016

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem svou diplomovou práci na téma „Právní aspekty insolvence z pohledu věřitele“ vypracovala samostatně, pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury. Prohlašuji, že v souladu s § 47 zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své diplomové práce, a to – v nezkrácené podobě – v úpravě vzniklé vypuštěním vyznačených částí archivovaných Ekonomickou fakultou – elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb., zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Písku dne 30.3.2017

Kateřina Petříková

Poděkování

Chtěla bych velmi poděkovat JUDr. Martě Uhlířové, PhD., za čas, trpělivost, vedení a odborné rady při zpracování této závěrečné diplomové práce.

Obsah

1.	Úvod.....	4
2.	Literární rešerše.....	5
2.1	Insolvence – obecný přehled.....	5
2.1.1	Úpadek.....	6
2.1.2	Insolvenční řízení.....	7
2.1.3	Průběh insolvenčního řízení.....	9
2.1.4	Stanovení způsobu řešení úpadku.....	14
2.1.5	Způsob řešení úpadku – Konkurs.....	15
2.1.6	Způsob řešení úpadku – Reorganizace.....	19
2.1.7	Oddlužení.....	25
2.1.8	Incidenční spor.....	27
2.2	Insolvence z pohledu věřitele.....	28
2.2.1.	Nezajištěný věřitel.....	28
2.2.2	Zajištěný věřitel.....	29
2.2.3.	Správní orgány věřitelů.....	30
2.2.4.	Změna osoby insolvenčního správce a věřitelské orgány.....	31
2.2.5	Věřitelé a insolvenční návrh.....	31
2.2.5	Insolvenční jednání z pohledu věřitelů.....	32
2.2.7.	Postavení pohledávek jednotlivých věřitelů.....	32
2.2.8	Věřitelé a majetková podstata.....	36
2.2.9	Věřitelé a způsob řešení úpadku.....	36
2.2.10	Věřitelé ve vztahu k Evropské unii.....	38
2.3	Statistiky v oblasti insolvence.....	38
3.	Cíle a metodika.....	41
4.	Vlastní práce.....	42

4.1 Postup věřitele při insolvenčním řízení	42
4.1.1 Podání návrhu	42
4.1.2 Fáze zjišťovací.....	43
4.1.3 Rozhodnutí o způsobu řešení úpadku	43
4.2 Příklad z praxe	46
4.2.1 Navrhovatel (věřitel) - SIKO CB, a.s.	46
4.2.2 Dlužník – NOVOKER, s.r.o.	46
4.2.3 Návrh na zahájení insolvenčního řízení.....	46
4.2.4 Záloha na náklady insolvenčního řízení	50
4.2.5 Jednání o úpadku	50
4.2.6 Usnesení o úpadku.....	50
4.2.7 Přihlášky pohledávek.....	51
4.2.8 Přezkumné jednání	53
4.2.9 Schůze věřitelů	54
4.2.10 Usnesení o vyhlášení konkursu	54
4.2.11 Průběžné zprávy o stavu insolvenčního řízení	54
4.2.12 Soudní usnesení na základě zprávy od insolvenčního správce.....	55
4.2.13 Zpeněžení majetkové podstaty	55
4.2.14 Konečná zpráva	55
4.2.15 Zrušení konkursu	57
4.2.16 Shrnutí	57
5. Závěr.....	59
I. Summary and keywords	60
II. ZDROJE	62
Tištěné	62
Právní předpisy	62

Internet.....	62
III. Seznam grafů a obrázků	65

1. Úvod

Téma insolvence, respektive insolvenčního řízení je ve společnosti čím dál tím více skloňované. Mnoho obchodních společností i rodin se v dnešní době, jenž je ekonomicky nestabilní, dostává do finanční tísně. U obchodních vztahů je běžné, že se dlužníci zpožďují se splácením svých závazků. Také podnikatelé mají problémy s poklesy prodejů, což vede k tomu, že se jak dlužníci, tak potažmo i věřitelé dostávají do platební neschopnosti. Ať už rodiny, či obchodní společnosti nejsou schopny platit své výdaje nebo závazky, tak si půjčují, a tím pádem se trvale zadlužují.

Jedním ze způsobů, jak řešit zadlužení, respektive platební neschopnost, je insolvenční řízení, o kterém bude pojednávat tato závěrečná práce.

I když se insolvence dostává do podvědomí stále většímu množství lidí/obchodních společnostem, spousta věřitelů nezná svá práva a neumí je efektivně použít. Neví, jakým způsobem jednat s dlužníkem, soudem a dalšími orgány, jež jsou s insolvencí spjatí.

Tato diplomová práce se bude věnovat insolvenčnímu řízení, a to primárně z pohledu věřitele.

V práci bude popsán právní institut insolvence, a také zde bude uvedeno, jak by měl věřitel postupovat v rámci insolvenčního řízení, respektive všech jeho částí. Budou zde projednány fáze insolvenčního řízení, dle jaké právní úpravy se postupuje a s kým věřitel v průběhu insolvenčního řízení jedná.

Pro laickou veřejnost může být relativně obtížné zcela pochopit a porozumět právní úpravě insolvence. Tato práce tedy vzniká s cílem objasnit průběh, povinnosti a také práva, jež plynou z insolvenčního řízení. Vysvětlení institutu insolvence a pojmů s tím spjatých bude v části literární rešerše.

Vlastní práce bude rozdělena na dvě části. První bude instruktáží, která popisuje, jak by měl věřitel postupovat v případě, že se jeho dlužník nachází v úpadku, tedy je předlužen, respektive není schopen splácet své závazky vůči němu. V druhé části bude popsán a objasněn průběh reálného případu insolvenčního řízení.

2. Literární rešerše

2.1 Insolvence – obecný přehled

Insolvenční řízení a způsoby řešení úpadku upravuje zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobu jeho řešení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Insolvenční zákon“, respektive „InsZ“). Tento zákon se skládá ze třech částí, přičemž první část se zabývá obecným výkladem toho, co insolvence je. Ve druhé části jsou popsány možné způsoby řešení úpadku a třetí část předkládá společná ustanovení týkající se insolvence, tj. Insolvenční rejstřík, Vztah ke státům Evropské unie a Závěrečná ustanovení. (zákon č. 182/2006 Sb., InsZ)

Insolvenční zákon se aplikuje v případech řešení úpadku a hrozícího úpadku dlužníka, a to některým ze stanovených způsobů tak, aby došlo, vůči osobám, které jsou dotčeny dlužníkovým úpadkem či hrozícím úpadkem, k uspořádání majetkových vztahů a k co nejvyššímu a zásadně poměrnému uspokojení dlužníkových věřitelů. Dále tento zákon upravuje akt oddlužení dlužníka. (ustanovení § 1, InsZ)

I přesto, že v insolvenčním zákoně není jednoznačně stanoveno, co přesně jeho účelem je, lze vyvodit, že je tím myšleno řešení právních stavů, bezprostředně souvisejících s úpadkem dlužníka, respektive s hrozícím úpadkem. (Hásová a kol., 2014)

Pro objasnění insolvence jako takové, je velmi podstatné porozumět určitým pojmům. V ustanovení § 2 Insolvenčního zákona je několik takových vysvětleno. Jedná se zejména o:

- a) Insolvenční řízení, jímž se rozumí soudní řízení, projednávající dlužníkův úpadek nebo hrozící úpadek a navrhuující jeho řešení.
- b) Insolvenční návrh podaný insolvenčnímu soudu, kterým se zahajuje insolvenční řízení.
- c) Zajištěný věřitel, kterým je věřitel, jehož pohledávka je zajištěna majetkem, a to takovým, který náleží do majetkové podstaty, a to buď zadržovacím právem, zástavním právem, omezením přestupu nemovitosti či jiným právem.
- d) Přihláška pohledávky, což je úkon, kterým věřitel prosazuje nárok na uspokojení svých práv v insolvenčním řízení. (Hásová a kol., 2014)

V některých případech nelze zákon o insolvenční aplikovat. Výčet výjimek je zakotven v ustanovení § 6 InsZ. Taxativní výčet obsahuje tyto subjekty:

- Stát,
- územní samosprávný celek,

- Česká národní banka,
- všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky,
- fond pojištění vkladů,
- garanční fond obchodníků s cennými papíry,
- veřejnou vysokou školu,
- právnickou osobu, jestliže stát nebo vyšší územní samosprávný celek před zahájením insolvenčního řízení převzal všechny dluhy nebo se za ně zaručil.

(ustanovení § 6, InsZ)

2.1.1 Úpadek

Úpadek je důvodem k zahájení insolvenčního řízení.

Zákon rozlišuje dvě formy úpadku, a to „předlužení“ a „platební neschopnost“.

O **předlužení** jde tehdy, pokud má dlužník více věřitelů a jeho závazky převyšují hodnotu jeho majetku

Pokud se dlužník nachází v **platební neschopnosti**, musejí být splněny tři podmínky. V první řadě dlužník musí mít alespoň dva věřitele. Další podmínkou je, že dlužník má peněžité dluhy splatné po dobu minimálně 30 dnů a v neposlední řadě není schopen plnit své závazky. (Ministerstvo spravedlnosti, ND)

O hrozící úpadek se jedná, pokud lze předpokládat, že dlužník nebude schopen plnit podstatnou část ze svých závazků. (ustanovení § 3, InsZ)

2.1.1.1 Způsoby řešení úpadku

Existují tři možné varianty, jimiž lze řešit úpadek. Jsou to způsoby, které řeší úpadek v insolvenčním řízení.

Těmito způsoby jsou:

- a) konkurs
- b) reorganizace
- c) oddlužení

(ustanovení § 4, InsZ)

Konkurs je likvidační forma řešení úpadku u právnických i fyzických osob a zbylé dva způsoby, tedy reorganizace a oddlužení jsou sanační způsoby řešení úpadku, přičemž

oddlužení se používá u fyzických osob a reorganizace u osob právnických. (Janků a kol., 2014)

a) Konkurs

Je to takový způsob řešení úpadku, který spočívá v tom, že jsou pohledávky věřitelů zásadně poměrně uspokojeny z výnosu zpeněžení majetkové podstaty, a to na základě rozhodnutí o prohlášení konkursu. (Ministerstvo spravedlnosti, ND)

b) Reorganizace

Reorganizací se rozumí takové řešení úpadku, kde dlužník nadále provozuje podnikatelskou činnost, a to v rozsahu reorganizačního plánu. Cílem reorganizačního plánu je sanace, respektive ozdravení podniku a dále uspořádání vztahů mezi věřiteli a dlužníkem. Návrh na povolení reorganizace může být podán jak dlužníkem, tak i přihlášeným věřitelem. (Ministerstvo spravedlnosti, ND)

c) Oddlužení

Oddlužení, respektive osobní bankrot je takové řešení dlužníkového úpadku, které bere v potaz i sociální situaci dlužníka. Návrh na povolení oddlužení je podáván dlužníkem, a to zároveň s insolvenčním návrhem.

Oddlužení může být provedeno buďto zpeněžením majetkové podstaty či plněním splátkového kalendáře, přičemž je nutné, aby bylo uspokojeno 30 % dlužníkových závazků. (Ministerstvo spravedlnosti, ND)

Více o jednotlivých možnostech řešení v další kapitole.

2.1.2 Insolvenční řízení

Insolvenční řízení má své zásady, které zaručují spravedlivý a plynulý průběh celého procesu.

Je vedeno takovým způsobem, aby nikdo z účastníků nebyl poškozen či naopak zvýhodněn. Vše musí být řešeno v závislosti na dosažení rychlého, hospodárného a v neposlední řadě co nejvyššího uspokojení věřitelů. Další zásada zní, že věřitelé jsou povinni zdržet se takového jednání, které vede k uspokojení pohledávek mimo insolvenční řízení, ledaže to povoluje zákon. Tím je myšleno, že žádný z věřitelů by neměl provádět kroky, směřující k uspokojení pohledávek mimo insolvenční řízení. Primárním smyslem této zásady je zabránit tomu, aby nedošlo k poškození všech věřitelů včetně dlužníka. (Hášová a kol., 2014)

2.1.2.1 Procesní subjekty Insolvenčního řízení

Procesními subjekty, se rozumí subjekty, které ovlivňují, respektive mohou ovlivnit průběh insolvenčního řízení. Těmito subjekty jsou:

- a) insolvenční soud,
- b) dlužník,
- c) věřitelé, kteří uplatňují svá práva vůči dlužníkovi,
- d) insolvenční správce, popřípadě další správce,
- e) státní zastupitelství, které vstoupilo do insolvenčního řízení nebo do incidenčního sporu¹,
- f) likvidátor dlužníka

(ustanovení § 9, InsZ)

Insolvenční soud

Insolvenčním soudem se rozumí soud, u kterého je vedeno insolvenční řízení. Prvoinstančním soudem je vždy soud krajský, dle místa sídla či bydliště dlužníka a rozhoduje v něm samosoudce. **Dlužníkem** je ta osoba, která má povinnost uspokojit své závazky, respektive pohledávky věřitelů a **věřitelem** je ten, kdo má právo na plnění svých pohledávek dlužníkem. Insolvenční soud vydává rozhodnutí (rozhodnutí o úpadku, o povolení oddlužení atd.) a dohlíží na postup a činnosti procesních subjektů, zúčastněných v insolvenčním řízení. Odvolacím insolvenčním soudem je vrchní soud, který se nachází v Praze a Olomouci. V tomto případě rozhoduje předseda senátu společně se dvěma soudci. Dovolací institucí je Nejvyšší soud České republiky v Brně, kde rozhoduje senát soudců. (Hásová a kol., 2014)

Insolvenční správce

Insolvenčním správcem se rozumí osoba, která má zvláštní postavení vůči dlužníkovi i vůči věřitelům. Insolvenční správce je odpovědný insolvenčnímu soudu a je to jeho „prodloužená ruka“. Insolvenční správce musí být vybrán ze seznamu správců Ministerstva spravedlnosti.

Mezi hlavní funkce takové osoby patří nakládání s majetkovou podstatou dlužníka, odpovědnost za zpeněžení majetku a mimo jiné i maximalizovat uspokojení věřitelů. (Hásová a kol., 2014)

¹ Incidenční spor je takový spor, který je vyvolán v insolvenčním řízení. Daný spor musí být vyřešen před vyřízením hlavní záležitosti. (např. spory o pravost a výši přihlášených pohledávek)

Insolvenční správce je nucen postupovat svědomitě a je povinen jednat tak, aby byli věřitelé uspokojeni v co nejvyšší možné míře. (ustanovení § 36 odst. 1, InsZ)

Státní zastupitelství

Dalším subjektem je státní zastupitelství, které může vstoupit do insolvenčního řízení v případě, kdy se jedná o veřejný zájem. (Hásová a kol., 2014)

Likvidátor

Pokud společnost vstoupí do likvidace, vstupuje do průběhu insolvenčního řízení likvidátor. Likvidací se rozumí vypořádání majetku zrušené právnické osoby a vyrovnání dluhů věřitelům. (Hásová a kol., 2014)

Dlužník a věřitelé

Dle ustanovení § 14, zákon o insolvenční:

„(1) Účastníky insolvenčního řízení jsou dlužník a věřitelé, kteří uplatňují své právo vůči dlužníkovi.

(2) Vedlejší účastenství není v insolvenčním řízení přípustné; ustanovení § 16 odst. 2 tím není dotčeno.“ (ustanovení § 14, InsZ)

Při průběhu stanovování dlužníka a věřitele je podstatné, kým je podáván návrh k soudu a vůči komu je návrh na vedení insolvenčního řízení namířen, respektive směřován. Způsobilost být účastníkem řízení souvisí se způsobilostí mít povinnosti a práva, a to dle hmotného práva. (Hásová a kol., 2014)

2.1.3 Průběh insolvenčního řízení

Insolvenční řízení je možno zahájit výhradně podáním návrhu na insolvenční řízení se začíná dnem, kdy návrh dojde příslušnému soudu. (Hásová a kol., 2014)

2.1.3.1 Insolvenční návrh

Tento návrh může mít dvě podoby, a to listinnou nebo elektronickou. Obě formy musí obsahovat úředně ověřený podpis, respektive elektronický podpis. (ustanovení § 97 odst. 2, InsZ)

Návrh může být podán dlužníkem i věřitelem. Pokud jde o hrozící úpadek, kompetentní k podání návrhu je jen dlužník. (ustanovení § 97 odst. 5, InsZ)

Dlužník je povinen podat insolvenční návrh v případě, když zjistí, respektive mohl zjistit, že je předlužen, anebo je v platební neschopnosti. Podnikatel by měl mít neustálý přehled o svých dlužích, svém majetku a dalších ukazatelích, vedoucích k případné indikaci úpadku. Toto se týká fyzické i právnické osoby, která je podnikatelem. Pokud dlužník podnikatelem není, má právo, nikoliv povinnost návrh podat. (Hásová a kol., 2014)

Poté co insolvenční soud obdrží návrh, musí ho bezpodmínečně do dvou hodin zveřejnit formou vyhlášky. Vyhláška musí obsahovat – označení insolvenčního soudu, který ji vydal; označení insolvenčního navrhovatele; označení dlužníka; údaj o okamžiku jejího zveřejnění v insolvenční rejstříku; jméno a příjmení osoby, která ji vydala a den vydání. Pokud návrh dojde soudu v době, kdy je uzavřen – tedy ve dnech pracovního klidu či po otvírací době, tak musí být uveřejněn maximálně dvě hodiny po zahájení úředních hodin nejbližšího úředního dne. (Hásová a kol., 2014)

Insolvenční návrh musí obsahovat dané náležitosti, jako například označení insolvenčního navrhovatele a označení dlužníka, respektive dlužníků, případně jejich zástupce. Fyzická osoba musí být označena jménem, příjmením, bydlištěm, případně pak identifikačním číslem, pokud se jedná o podnikatele. Právnická osoba musí být označena obchodní firmou či názvem, sídlem a identifikačním číslem. (ustanovení § 103 odst. 1, InsZ)

Dle ustanovení § 103, odstavec 2 Insolvenčního zákona platí, že v návrhu musejí být uvedeny ty skutečnosti, které prokazují úpadek, respektive hrozící úpadek dlužníka. (ustanovení § 103 odst. 2, InsZ)

Jestliže návrh podává dlužník, musí k němu připojit i seznam svého majetku, a to včetně pohledávek, seznam svých závazků, seznam svých zaměstnanců a listiny, které dokládají úpadek, respektive hrozící úpadek. (ustanovení § 104, InsZ)

Dlužník, který má v úmyslu řešit svůj úpadek oddlužením, podává společně s insolvenčním návrhem i návrh na povolení oddlužení. Pokud má dlužník v úmyslu řešit danou situaci reorganizací, podává návrh na povolení reorganizace. (ustanovení § 106 odst. 1, InsZ)

Z judikatury: sp. zn. KSBR 39 INS 1564/2008, 1 VSOL 72/2008–A –

22 Pokud dlužník v seznamu závazků neuvedl nic o popření v seznamu uvedených pohledávek a neuvedl nic o jejich zajištění, vyplývá z něj, že tyto pohledávky nepopírá, a že zajištěny nejsou. Údaje o popření a o zajištění musí dlužník v seznamu výslovně uvést, jen

pokud tyto skutečnosti nastaly, a není třeba uvádět, že nenastaly, jak vyplývá z dikce ustanovení § 104 odst. 3 InsZ. (Hásová a kol., 2014)

V případě, že návrh podává věřitel, musí doložit, že má proti dlužníkovi splatnou pohledávku, a to tím, že k návrhu přiloží její přihlášku. (ustanovení § 105, InsZ)

Dlužník se musí zdržet nakládání s majetkovou podstatou², pokud nestanoví soud jinak, a to od okamžiku, kdy účinky spojené se zahájením insolvence nastaly. (Hásová a kol., 2014)

Pokud insolvenční návrh obsahuje vady (chybí mu zákonem předepsané náležitosti či je nesrozumitelný, respektive neurčitý), může ho insolvenční soud odmítnout. Musí tak učinit nejpozději do 7 dnů odedne, co byl insolvenční návrh podán. Návrh může být odmítnut také kvůli bezdůvodnému podání. Pokud soud shledá návrh bezdůvodným, oznámí to také nejpozději do 7 dnů od podání insolvenčního návrhu. (Hásová a kol., 2014)

Ten, kdo návrh podal, tedy navrhovatel, ho může vzít zpět, a to do té doby, dokud nedojde k rozhodnutí o úpadku nebo dokud nedojde k nabytí právní moci jiného rozhodnutí o daném návrhu. Pokud je navrhovatelem věřitel a vezme svůj návrh zpět, může ho opakovaně podat, a to pro tutéž pohledávku, ale až po 6 měsících ode dne jeho zpětvzetí. (ustanovení § 129, InsZ)

Po obdržení insolvenčního návrhu má Insolvenční soud povinnost učinit rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů. Desetidenní lhůta je vnímána jako dostatečně dlouhá, a to primárně kvůli zásadě rychlosti a hospodárnosti, ve kterých by měl insolvenční soud rozhodovat. Pokud je návrh podán dlužníkem, má soud na rozhodnutí 15 dnů, a to od doby podání návrhu. (Hásová a kol., 2014)

Šikanózní insolvenční návrh

Šikanózní insolvenční návrh neboli zjevně neopodstatněný insolvenční návrh byl do českého právního řádu zaveden novelou č. 334/2012 Sb., InsZ. Ustanovení § 82 InsZ může tento návrh regulovat tím, že uloží insolvenčnímu navrhovateli předběžné opatření, aby složil jistinu k zajištění náhrady škody nebo jiné újmy, která by dlužníkovi vznikla nedůvodným zahájením insolvenčního řízení a opatřením přijatým v jeho průběhu. (Úpadkové právo, 2017)

Toto opatření může být uloženo pouze na základě dlužníkovra návrhu, a to právním úkonem. Jestliže však z dosavadních výsledků vyplývá, že bude úpadek dlužníkovi

² Majetková podstata je tvořena dlužníkovým majetkem, který je určen k uspokojení dlužníkových věřitelů v rámci osobního bankrotu, a tvoří ji především peněžní prostředky, věci movité a nemovité, vkladní knížky, vkladní listy a jiné formy vkladů, akcie, směnky, šeky nebo jiné cenné papíry a další (Paroulek a spol., 2012)

dosvědčen, je návrh na šikanózní insolvenční návrh soudem zamítnut. Toto zamítnutí bude doručeno do vlastních rukou dlužníkovi, insolvenčnímu správci a v neposlední řadě insolvenčnímu navrhovateli. (Úpadkové právo, 2017)

Před nabytím účinnosti této novely nebylo dikcí insolvenčního zákona umožněno, aby insolvenční navrhovatel (který není zároveň osobou dlužníka) mohl být sankciován v případě, že podání návrhu bylo z důvodu urychlení vymahatelnosti své pohledávky, a to na úkor dlužníka. (Tluchořová, 2014)

Lze konstatovat, že touto novelou insolvenčního zákona byla omezena volnost věřitelů, tedy právo na podání tzv. šikanózního insolvenčního návrhu, kterým je věřitelem sledováno poškození, respektive zastrašení dlužníka. To z důvodu, že by zastrašení mohlo vést k uhrazení dlužné částky danému věřiteli rychleji či z důvodu poškození tím, že bude právnická, respektive fyzická osoba zapsána v insolvenčním rejstříku. Za takové protiprávní jednání hrozí insolvenčnímu navrhovateli, jehož návrh bude odmítnut pro bezdůvodnost, povinnost uhrazení škody (dlužníku i věřiteli, případně dalším osobám) a dále mu může být uložena pokuta až do výše 50 000,- Kč. (Tluchořová, 2014; Česká justice 2015)

Z judikatury: 8 Tdo 1352/2014 (zkrácená právní věta)

Podání návrhu na zahájení insolvenčního řízení, jímž pachatel chtěl donutit poškozeného k plnění, které neměl povinnost poskytnout, pokud k němu došlo na základě vědomě nepravdivých skutečností bez faktické existence okolností splňujících podmínky úpadku je nedovoleným prostředkem a lze jej kvalifikovat jako pohrůžku jiné těžké újmy. Návrh na zahájení insolvenčního řízení není dovořeným prostředkem, je-li ho, v rozporu se zásadami insolvenčního zákona, zneužito k jiným než v zákoně uvedeným účelům.

Děje se tak zejména tehdy, když slouží k prosazení vlastních zájmů osoby podávající takový návrh, vedený především snahou uškodit osobě, na jejíž majetek je insolvenční návrh podáván, a donutit ji, aby něco konala, opominula nebo trpěla, aniž by navrhovatel měl skutečné poznatky o tom, že dotčená osoba (fyzická nebo právnická) je v úpadku ve smyslu insolvenčního zákona. (rozhodnutí NS ČR 8 Tdo 1352/2014)

Zde se odkazuje na trestné činy vydírání a trestný čin pomluvy, a to dle ustanovení § 175 a § 184, zákona č. 40/2009 Sb., Trestní zákoník. Takže i tím je dáno najevo, že se nejedná pouze o „drsnější prostředek konkurenčního boje“ mezi soutěžiteli, nýbrž o něco, co je právně i morálně nepřijatelné. Soud opakuje, že pokud je podání návrhu na insolvenční řízení

podloženo vědomě nepravdivými okolnostmi, jedná se o neoprávněný prostředek k vymáhání práva, kterým insolvenční navrhovatel pouze sleduje zneužití svých práv na úkor dlužníka. V takových případech orgány činné v trestním řízení musí posoudit, jestli byl institut insolvence zneužit ve snaze poškodit jméno, respektive pověst dlužníka. (Metelka, 2016)

2.1.3.2 Rozhodnutí o úpadku

Rozhodnutí o úpadku vydává soud, a to v případě, pokud je zjištěno, že dlužníkovi úpadek hrozí. Anebo se v něm již nachází. Vydané rozhodnutí musí obsahovat určité náležitosti, bez kterých je neplatné. Mezi tyto náležitosti patří krom údajů týkající se usnesení i náležitosti, které se týkají poučení o nápravném prostředku a dále odůvodnění. (Hásová a kol., 2014)

Vydáním rozhodnutí o úpadku se deklaruje, že se o úpadek, respektive hrozící úpadek opravdu jedná. (Hásová a kol., 2014)

Současně s vydáním rozhodnutí o úpadku musí soud stanovit insolvenčního správce. (Hásová a kol., 2014)

Toto rozhodnutí musí být soudem doručeno dlužníkovi, insolvenčnímu správci, insolvenčnímu navrhovateli a všem ostatním osobám, kteří přistoupili k řízení. V některých případech může být rozhodnutí doručeno i věřitelům dlužníka. (ustanovení § 138, InsZ)

Kromě výše zmíněných musí soud vyrozumět i další orgány a instituce, jako například orgán vedoucí obchodní rejstřík, finanční úřad, obecný soud dlužníka, Českou národní banku a další. (ustanovení § 139, InsZ)

Z ustanovení § 141 odst. 1, Insolvenční zákon plyne: *„Proti rozhodnutí o úpadku vydanému na základě insolvenčního návrhu dlužníka není odvolání přípustné. Proti rozhodnutí o úpadku vydanému na základě insolvenčního návrhu věřitele se může odvolat pouze dlužník; odvoláním však lze namítat pouze to, že rozhodnutí o úpadku nemělo být vydáno proto, že úpadek není osvědčen, nebo proto, že tomu brání překážka stanovená v tomto zákoně. Ke skutečnostem, které nastaly nebo vznikly po vydání rozhodnutí soudu prvního stupně, se k odvolacímu řízení nepřihlíží.“* (ustanovení § 141, InsZ)

Z tohoto ustanovení vyplývá, že pokud je návrh podán dlužníkem, nelze se proti němu odvolat. V situaci, kdy návrh podal věřitel, se může odvolat dlužník, nikdo jiný. (Hásová a kol., 2014)

Krom rozhodnutí o úpadku mohou nastat i jiná rozhodnutí související s insolvenčním návrhem. Tato rozhodnutí jsou taxativně vyjmenována v ustanovení § 142, Insolvenčního zákona:

- a) Odmítnutí insolvenčního návrhu pro vady nebo pro zjevnou bezdůvodnost,
- b) zastavení řízení pro nedostatek podmínky řízení, který nelze odstranit nebo který se nepodařilo odstranit, nebo pro zpětvzetí insolvenčního návrhu
- c) zamítnutí insolvenčního návrhu.

Od 1. ledna 2014 je výslovně vyloučeno zamítnutí insolvenčního návrhu z důvodu, že majetek dlužníka je nedostačujícím k tomu, aby s ním byly uhrazeny náklady insolvenčního řízení, a to dle novely zákona č. 294/2013 Sb. Toto se však netýká rozhodnutí, která byla vydána před 1. 1. 2014. (Hásová a kol., 2014)

2.1.3.3 Zamítnutí insolvenčního návrhu

Soud může návrh zamítnout hned z několika důvodů. Zřejmým důvodem pro zamítnutí návrhu je skutečnost, že návrh neobsahuje všechny zákonem stanovené předpoklady. Dalšími důvody může být například to, že nebylo osvědčeno, že insolvenční navrhovatel a alespoň jedna další osoba má vůči dlužníkovi splatnou pohledávku. (Hásová a kol., 2014)

Jestliže soud návrh zamítne, musí o tom písemně obeznámit insolvenčního navrhovatele a dlužníka. (ustanovení § 145, InsZ)

Z judikatury: sp. zn. KSPL 27 INS 1784/2009–A–8, 29 NSČR 22/2009

V insolvenčním návrhu musí být tvrzeny takové okolnosti, z nich závěr o úpadku dlužníka nebo o hrozícím úpadku dlužníka logicky vzato vyplývá. Pouhé konstatování, že dlužník je v úpadku, nebo mu úpadek hrozí, případně, že dlužník je insolventní, nebo že je v platební neschopnosti, anebo že je předlužen, není uvedením okolností, které úpadek osvědčují. (usnesení NS ČR KSPL 27 INS 1784/2009–A–8, 29 NSČR 22/2009)

2.1.4 Stanovení způsobu řešení úpadku

Ze zákona je možno řešit úpadek, respektive hrozící úpadek několika možnými způsoby. Za základní způsob je považována forma konkursu, dále jsou zde dva sanační způsoby řešení, oddlužení a reorganizace. (Hásová a kol., 2014)

Soud určí, který ze způsobu bude použit, a to prostřednictvím rozhodnutí. Toto rozhodnutí může být vydáno buď zároveň s rozhodnutím o úpadku, anebo je vydáno určitý čas po

rozhodnutí o úpadku. Zároveň s rozhodnutím o úpadku soud vydává rozhodnutí o řešení úpadku formou konkursu, a to tehdy, pokud jiná forma řešení není možná. Dalším takovým případem je, že soud spojí rozhodnutí o úpadku s rozhodnutím o reorganizaci, za předpokladu, že dlužník zároveň s insolvenčním návrhem předložil návrh na reorganizaci spolu s vypracovaným reorganizačním plánem. Reorganizační plán musí být přijat nadpoloviční většinou věřitelů. Nadpoloviční většina je brána tak, že za každou korunu pohledávky se počítá jeden hlas. Poslední možností, kdy vydává soud rozhodnutí o úpadku společně se způsobem řešení je to, když dlužník podá insolvenční návrh společně s návrhem na oddlužení. (Hásová a kol., 2014)

Pokud se nejedná ani o jednu situaci, kde je možno vydat rozhodnutí o úpadku současně se způsobem řešení úpadku, musí soud vydat rozhodnutí až po skončení schůze věřitelů. (ustanovení § 149, InsZ)

Dle insolvenčního zákona musí být první věřitelská schůze svolána do dvou měsíců od rozhodnutí o úpadku dlužníka. Na této schůzi se zvolí věřitelský výbor, respektive zástupce věřitelů. To, zda se zvolí výbor nebo zástupce závisí na celkovém počtu věřitelů. Pokud počet převyšuje číslo 50, je nutno ustanovit věřitelský výbor, v ostatních případech je postačující zástupce věřitelů. (Danario online, 2007)

Předmětem jednání věřitelské schůze je vhodnost navrženého způsobu řešení úpadku, přičemž tento návrh předkládá insolvenční správce. Schůze věřitelů se zabývá způsoby jako jsou reorganizace a konkurs, a to u osob, které si způsobily své dluhy podnikatelskou činností. (Hásová a kol., 2014)

Jestliže řešením úpadku bude i činnost, kdy dojde ke zpeněžení majetkové podstaty, je nutno stanovit znalce. Soud ustanoví znalce a znalec je povinen vypracovat posudek o ocenění majetkové podstaty písemně. Výše odměny, která náleží znalci za písemné zpracování ocenění majetkové podstaty, musí být schválena věřitelským výborem, a to do 15 dnů od jeho stanovení. Pokud tak nebude učiněno do 15 dnů, o znalcově odměně rozhoduje soud. (ustanovení § 154, InsZ)

2.1.5 Způsob řešení úpadku – Konkurs

Ustanovení § 244 Insolvenčního zákona definuje konkurs takto: „*Konkurs je způsob řešení úpadku spočívající v tom, že na základě rozhodnutí o prohlášení konkurzu jsou zjištěné pohledávky věřitelů zásadně poměrně uspokojeny z výnosu zpeněžení majetkové podstaty*

s tím, že neuspokojené pohledávky nebo jejich části nezanikají, pokud zákon nestanoví jinak.“ (ustanovení § 244, InsZ)

Cílem konkursu je dosažení zásadně poměrného uspokojení³ všech pohledávek, které byly věřiteli přihlášeny. Uspokojení těchto pohledávek probíhá zpeněžením majetkové podstaty dlužníka. (Hásová a kol., 2014)

Insolvenční řízení může do konkursu přejít buď prohlášením konkursu jako formy řešení úpadku, anebo může insolvenční řízení do konkursu přejít přeměnou z reorganizace, a to dle ustanovení § 363 Insolvenčního zákona. Ta samá situace může nastat u oddlužení, pokud je oddlužení z nějakého důvodu odmítnuto, zamítnuto či byl návrh na oddlužení vzat zpět, či v průběhu oddlužení, nejsou-li plněny podmínky oddlužení, přechází insolvenční řízení do způsobu řešení úpadku konkursem. O přeměně reorganizaci či oddlužení na konkurs rozhoduje soud. (Hásová a kol., 2014)

V okamžik, kdy dojde ke zveřejnění rozhodnutí o prohlášení konkursu v insolvenčním rejstříku, nabývají účinky konkursu účinnosti. Po prohlášení konkursu se likvidace právnická osoby přerušuje a zanikají předběžná opatření, která byla soudem případně stanovena. (ustanovení § 246, InsZ)

Jakmile dojde k prohlášení konkursu, přechází právo na nakládání s majetkovou podstatou na insolvenčního správce. Nakládáním se rozumí vykonávání práv a povinností, které přísluší dlužníkovi a souvisejí právě s majetkovou podstatou. Insolvenční správce zjišťuje, zajišťuje a tvoří soupis majetku dlužníka. Z informací vyplývajících ze soupisu a seznamu přihlášených pohledávek správce vyhotoví zprávu, která bude vypovídat o hospodářské situaci dlužníka. Tato zpráva musí být předložena soudu alespoň deset dnů před dnem konání první schůze věřitelů, přičemž věřitelé mají právo do této zprávy nahlížet. Na první schůzi věřitelů se kromě jiného projednává právě i tato zpráva. (ustanovení § 281 a následující, InsZ)

2.1.5.1 Zpeněžení majetkové podstaty

Další fází způsobu řešení úpadku konkursem je zpeněžení majetkové podstaty. To znamená, že se majetek dlužníka převede na peněžení hotovost. Zpeněžením se nerozumí jen zpeněžení majetkové podstaty, rozumí se tím i využití peněžní hotovosti a bankovních účtů. Nelze-li věřitele uspokojit z přerozdělení fyzického majetku, věřitelé se uspokojují zásadně pomocí peněz. (Hásová a kol., 2014)

³ Poměrným uspokojením zákon vyrozumuje věřitele, že jejich pohledávky nebo uspokojení zcela, ale budou uspokojovány ve vazbě na pohledávky dalších věřitelů. (Hásová a kol., 2014)

Prohlášením konkursu dlužník ztrácí právo na odmítnutí přijetí daru či dědictví, a to v případech, kdy s touto skutečností insolvenční správce nesouhlasí. (ustanovení § 246 odst. 4, InsZ)

Podle ustanovení § 286 lze majetkovou podstatu zpeněžit třemi způsoby, a to:

- veřejnou dražbou podle zvláštního právního předpisu,
- prodejem movitých věcí a nemovitostí podle ustanovení občanského soudního řádu o výkonu rozhodnutí,
- prodejem majetku mimo dražbu.

(Ustanovení § 286 odst. 1, InsZ)

O tom, který způsob se použije, rozhoduje insolvenční správce, a to po odsouhlasení věřitelským výborem. (ustanovení § 286, InsZ)

Zpeněžení veřejnou dražbou

Pokud dojde ke shodě insolvenčního správce a věřitelského výboru a bude vybrán způsob zpeněžení majetkové podstaty prostřednictvím dražby, musí insolvenční správce uzavřít smlouvu s dražebníkem. (Hásová a kol., 2014)

Zpeněžení prodejem věcí movitých a nemovitých

Dle ustanovení § 288 odst. 1: „*Ke zpeněžení prodejem movitých věcí a nemovitostí je příslušný okresní soud podle ustanovení občanského soudního řádu. Návrh na tento prodej podává insolvenční správce, který je jediným účastníkem tohoto řízení.*“ (odst. 1 ustanovení § 288 odst. 1, InsZ)

Zpeněžení prodejem mimo veřejnou dražbu

Tento postup je v praxi hojně využíván. Je to prodej, který je realizován na základě úplatných smluv⁴ a je uskutečňován insolvenčním správcem, a to se souhlasem insolvenčního soudu a věřitelského výboru. (Hásová a kol., 2014)

Peněžní částka, kterou insolvenční správce dosáhl zpeněžením majetkové podstaty, se rozdělí mezi jednotlivé věřitele a uhradí se z ní další náklady, například odměna dražebníka či insolvenčního správce. Primárně se uhradí dluhy zajištěných věřitelů. (Hásová a kol., 2014)

⁴ Úplatnou smlouvou se rozumí, smlouva, která bude poskytnuta na základě úplaty, tedy zaplacení v penězích nebo platebními prostředky nahrazujícími peníze nebo poskytnutí nepeněžitěho plnění. (Business center, 2016)

Poté co proběhlo zpeněžení a následně i přerozdělení peněžních prostředků, má insolvenční správce povinnost podat insolvenčnímu soudu a věřitelskému výboru zprávu o tomto procesu. O zpeněžení majetkové podstaty dále vyrozumí správce daně, soudního exekutora či jiný orgán, který se řízení účastní a má co do činění s procesem zpeněžení majetkové podstaty. Kromě konečné zprávy správce informuje soud a věřitelský výbor pravidelně a průběžně. (Hásová a kol., 2014)

Konečná zpráva by měla obsahovat například: přehled pohledávek za majetkovou podstatou, přehled výdajů vynaložených v závislosti se správou majetkové podstaty, musí zde být uveden majetek, který nebyl zpeněžen, přehled plnění zajištěných věřitelů atd. (Hásová a kol., 2014)

Z judikatury: sp. zn. Ko 387/99 (VS Praha)

Po předložení konečné zprávy o zpeněžování majetku z podstaty a vyúčtování odměny a nákladů správce je konkursní soud povinen konečnou zprávu a vyúčtování přezkoumat, projednat a rozhodnout o nich dle § 29 odst. 2 a 3 KV. [SR 2000, 8: 241]

Když je konečná zpráva schválena, je insolvenčnímu soudu správcem předložen návrh rozvrhového usnesení, ve kterém je stanoveno, kolik má být vyplaceno na každou pohledávku, která je uvedena na seznamu přihlášených pohledávek. Následně je soudem přezkoumána věcná správnost tohoto návrhu a soud vydá usnesení, ve kterém uvede částky, které mají být jednotlivým věřitelům vyplaceny. Věřitelé jsou uspokojováni poměrně v závislosti na výši jejich pohledávek. (ustanovení § 306, InsZ)

Toto usnesení musí být doručeno správci, dlužníkovi i věřitelům, a to těm, kterých se usnesení týká. Dále v usnesení musí být uvedeno, jaká je lhůta jeho splnění, přičemž nesmí být delší jak dva měsíce, počítáno od chvíle, kdy usnesení nabylo právní moci. (ustanovení § 307, InsZ)

Konkursní řízení může být také zrušeno, a to z několika možných důvodů. Například pokud soud zjistí, že dlužníkův úpadek nebyl osvědčen, dále pokud zjistí, že není žádný přihlášený věřitel anebo pokud zjistí, že pro uspokojení věřitelů je dlužníkův majetek úplně nepostačující. Insolvenční soud také může rozhodnout o zrušení konkursu na základě návrhu dlužníka, přičemž musí přiložit listinu, kde insolvenční správce a všichni věřitelé souhlasí s tím, že konkurs bude zrušen. (ustanovení § 308, InsZ)

2.1.5.2 Nepatrný konkurs

O nepatrný konkurs se jedná, jestliže dlužník je fyzická osoba, která není podnikatelem nebo celkový obrat dlužníka (za poslední účetní období) nepřesáhl 2 000 000 Kč a dlužník nemá více jak 50 věřitelů. Postup v nepatrném konkursu je stejný, avšak obsahuje několik výjimek. Například:

- Místo věřitelského výboru mohou věřitelé ustanovit zástupce věřitelů,
- k vyloučení nedobytných pohledávek a věcí, práv nebo jiných majetkových hodnot, které není možno prodat, není nutný souhlas insolvenčního soudu ani souhlasu věřitelského orgánu,
- o včasných námitkách proti konečné zprávě a vyúčtování lze rozhodnout i bez nařízení jednání atd.

(ustanovení § 314 a následující, InsZ)

2.1.6 Způsob řešení úpadku – Reorganizace

Tento způsob řešení úpadku dlužníka je podrobně rozebrán v Hlavě druhé, Insolvenčního zákona, a to konkrétně v ustanovení § 316–364. (InsZ)

Podle ustanovení § 316, Insolvenčního zákona platí: *„Reorganizací se rozumí zpravidla postupné uspokojování pohledávek věřitelů při zachování provozu dlužníkovu podniku, zajištěné opatřeními k ozdravení hospodaření tohoto podniku podle insolvenčním soudem schváleného reorganizačního plánu s průběžnou kontrolou jeho plnění ze strany věřitelů.“*
(ustanovení 316 odst.1, InsZ)

Pojem reorganizace byl do českého právního systému zaveden v podobě insolvenčního zákona (tento zákon byl přijat v roce 2006), ale i předtím se zde vyskytoval obdobný institut, který řešil insolvenční sanační metodou. Tento institut byl nazván „vyrovnání“ a vycházel ze zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů. Tento zákon byl účinný do 31. prosince 2007. (Hásová a kol, 2014)

Důvodem pro přijetí insolvenčního zákona byla skutečnost, že i přesto, že bylo podáno více jak 300 návrhů na vyrovnání, přijato jich bylo pouze 48. Tato skutečnost se udála v období 15leté účinnosti zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů. Jelikož se i přes účinnost nově vzniklého insolvenčního zákona podařilo během tří let pouze 39 případů, vedlo to k tomu, že 1. 1. 2014 byl tento zákon novelizován. (Hásová a kol., 2014)

Tento způsob řešení insolvence je možný pouze v případě, kdy se jedná o dlužníka – podnikatele, přičemž dlužník nesmí být v likvidaci, nesmí obchodovat s cennými papíry a ani to nemůže být právnickou osobou, která je oprávněna k obchodování na komoditní burze, a to dle zvláštního předpisu. Další podmínkou je, aby dlužník zaměstnával alespoň 50 zaměstnanců nebo aby dosáhl obrátu nejméně 50 000 000 Kč. (ustanovení § 316, InsZ)

Pokud je v insolvenčním řízení obchodník s cennými papíry, respektive obchodník na komoditní burze, řeší se insolvence specificky a jsou použity jiné postupy. V obou případech není umožněno, aby daná osoba pokračovala, po rozhodnutí o insolvenci, ve své činnosti, a to z důvodu zajištění tzv. čistoty burzovních obchodů. Pokud byl na účastníka burzovních obchodů prohlášen úpadek, neznamená to, že bude z burzovního obchodování vyloučen. Pokud by ale na tuto osobu byl vyhlášen konkurs, nemůže v obchodování na burze pokračovat. Tuto problematiku řeší Insolvenční zákon tak, že absolutně nepřipouští možnost reorganizace. Pokud je tedy zjištěn úpadek, je na majetek dlužníka rovnou vyhlášen konkurs, tím pádem je majiteli zakázána další činnost na burze. (Hásová a kol, 2014)

Aby mohlo dojít ke schválení reorganizace, musí dlužník doložit insolvenčnímu soudu, společně s insolvenčním návrhem, reorganizační plán, který byl schválen nadpoloviční většinou všech dlužníkově zajištěných věřitelů a dále nadpoloviční většinou nezajištěných věřitelů. Nadpoloviční většina je počítána z výše jednotlivých pohledávek zajištěných věřitelů. Reorganizační plán musí být podán buďto s návrhem na insolvenci, nebo nejpozději do rozhodnutí insolvenčního soudu o úpadku. Pokud insolvenční návrh podal dlužník, může návrh na povolení reorganizace dodat do 10 dnů před první schůzí věřitelů, kde se projedná postup po rozhodnutí o úpadku. Dlužník má možnost požádat insolvenční soud o prodloužení lhůty k předložení reorganizačního plánu, a to pouze do doby, než je o úpadku rozhodnuto. Lhůta může být prodloužena až o 30 dnů. (ustanovení § 316 a 318, InsZ)

Pokud dojde k opožděnému podání návrhu na reorganizaci, musí být tento návrh dle zákona zamítnut. Odvolání může být podáno pouze osobou, která návrh podala. O tom, jak by odvolání mělo být strukturované a do kdy podané, není v zákoně žádná zmínka. Soud by se při rozhodování o odvolání měl řídit dle ustanovení § 83 Insolvenčního zákona, dle kterého platí, že tzv. prominutí zmeškání lhůty v insolvenčním řízení není přístupné. Samozřejmě nelze dle tohoto ustanovení postupovat vždy, a to nejen díky tomu, že v otázce reorganizace se převážně jedná o velký majetek, tudíž by měl být soud co nejvíce opatrný. (Hásová a kol., 2014)

Návrh na povolení reorganizace může být podán dlužníkem nebo přihlášeným věřitelem. Tento návrh může být podán až do doby, kdy došlo k přihlášení pohledávek, tedy po vyhlášení úpadku. To nemusí platit vždy, protože dle ustanovení § 173 odst. 1 InsZ platí, že věřitelé podávají přihlášky pohledávek u insolvenčního soudu od zahájení insolvenčního řízení až do uplynutí lhůty stanovené rozhodnutím o úpadku. (Hásová a kol., 2014)

Ten, kdo návrh na povolení reorganizace podává, musí jednat v dobré víře s tím, že budou splněny všechny podmínky, které vedou ke schválení reorganizačního plánu. (Ustanovení § 317 odst. 2, InsZ)

Jak již bylo řečeno, k podání návrhu povolení reorganizace je kompetentní dlužník, respektive přihlášený věřitel. Pokud je návrh podán dlužníkem, musí obsahovat dlužníkovi známé údaje o kapitálové struktuře a majetku osob, které dlužníka ovládají nebo které tvoří s dlužníkem koncern. Dále také údaj o způsobu navrhované reorganizace. (Ministerstvo spravedlnosti, ND)

Jestliže je návrh podán zajištěným věřitelem, musí být tento návrh projednán na schůzi věřitelů. V zákoně není dáno, kdy se tato schůze, na které bude návrh na povolení reorganizace, projednán, bude konat. Musí to být však předtím, než soud o žádosti rozhodne, a to z toho důvodu, že souhlas schůze věřitelů je brán jako podmínka pro rozhodnutí soudu o povolení reorganizace, v případě, že je návrh podán věřitelem. (Hásová a kol., 2014)

Ustanovení § 324 se zabývá tím, jak postupovat po podání návrhu a před rozhodnutí o něm.

Dle prvního odstavce tohoto ustanovení platí: „*Po podání návrhu na povolení reorganizace a před rozhodnutím o úpadku jsou osoby oprávněné nakládat s majetkovou podstatou povinné zdržet se právních úkonů, jimiž by mohla být zmařena nebo ohrožena navrhovaná reorganizace.*“ (Ustanovení § 324 odst. 1, InsZ)

Od doby, kdy došlo k uveřejnění návrhu na povolení reorganizace v insolvenčním rejstříku, nemohou být vzájemné pohledávky dlužníka a věřitele započteny. Existuje však výjimka, a to v případě, že insolvenční soud rozhodl pomocí předběžného opatření jinak. (Ustanovení § 324 odst. 1, InsZ)

V případě, že osoba, která podala návrh na povolení reorganizace, chce od návrhu odstoupit, návrh vezme zpět. Zpětvzetí návrhu je možné pouze do doby, než insolvenční soud reorganizaci povolí nebo o návrhu rozhodne jinak. (Ustanovení § 322, odst. 1, InsZ)

Návrh na povolení reorganizace projednává insolvenční soud dle ustanovení § 148–152, Insolvenčního zákona. (Ustanovení § 148 a následující, InsZ)

V případě, že insolvenční soud reorganizaci povolí, musí být toto rozhodnutí doručeno dlužníkovi, navrhovateli, insolvenčnímu správci a věřitelskému výboru. Reorganizace je povolena, pokud není odmítnuta, zamítnuta či návrh na ni nebyl vzat zpět. Odvolání na kladné rozhodnutí soudu není možné. (Hásová a kol., 2014)

Toto rozhodnutí musí mít určitou strukturu, která je dána dle ustanovení § 329, Insolvenčního zákona. Rozhodnutí obsahuje:

- výrok o povolení reorganizace,
- informaci o tom, kdo je insolvenčním správcem, a nebyl-li dosud ustanoven, výrok o jeho ustanovení,
- výzvu, aby dlužník ve lhůtě 120 dnů předložil reorganizační plán nebo aby bez zbytečného odkladu insolvenčnímu soudu sdělil, že jej předložit nehodlá,
- informaci o tom, za jakých podmínek mohou předložit reorganizační plán další osoby. (ustanovení § 329, InsZ)

Jestliže soud rozhodne tak, že dojde k zamítnutí návrhu je to z důvodu, že:

- lze předpokládat, že návrh byl podán v nepoctivém záměru,
- návrh byl podán osobou, jejíž návrh na povolení reorganizace byl již projednán,
- byl návrh podán věřitelem, aniž by došlo k jeho projednání na schůzi věřitelů. (ustanovení § 326, InsZ)

V okamžiku, kdy dojde k samotnému procesu reorganizace, insolvenční správce vykonává dohled nad dlužníkem a nadále pokračuje ve zjišťování jeho majetkové podstaty, vede a doplňuje seznam věřitelů a krom toho má na starosti další činnosti, které mu ukládá insolvenční soud. Tyto činnosti mají jak administrativní, tak právní charakter. Zákon insolvenčního správce „jmenuje“ agentem věřitelského výboru, a věřitelé mohou tohoto agenta měnit dle svého uvážení. (Hásová a kol., 2014)

V rámci reorganizace může funkci insolvenčního správce vykonávat i dlužník. (ustanovení § 3, Zákon o insolvenčních správcích)

2.1.6.1 Reorganizační plán

O reorganizačním plánu pojednává Insolvenční zákon v ustanovení § 338 a následující.

Tento plán je primární a nejdůležitější věc v průběhu procesu reorganizace. Tento plán je vlastně budoucím předpokládaným průběhem procesu, ve kterém dojde k ozdravení dlužníkovy podniku a dále také k uspořádání vztahů právě mezi dlužníkem a věřiteli. Reorganizační plán musí být předložen insolvenčnímu soudu a po jeho předložení nesmí docházet k činnostem, které směřují k jeho přijetí, respektive odmítnutí. (ustanovení § 338, InsZ)

Jak již bylo zmíněno výše, reorganizační plán může být sestaven buďto dlužníkem nebo věřitelem. Přednostní právo však náleží dlužníkovi, a to i v případě, že návrh na povolení oddlužení byl podán zajištěným věřitelem. Dříve toto platilo vždy, nýbrž ve znění InsZ účinném od 1. 1. 2014, mohou věřitelé dlužníka tohoto přednostního práva relativně dobře zbavit. (Hásová a kol., 2014)

Ze zákona musí reorganizační plán obsahovat určité náležitosti, těmi jsou:

- Rozdělení věřitelů do skupin, s určením, jak bude nakládáno s pohledávkami věřitelů v jednotlivých skupinách,
- určení způsobu reorganizace,
- určení opatření k plnění reorganizačního plánu, zejména z hlediska nakládání s majetkovou podstatou, a s určením osob, které s ní mohou nakládat, včetně rozsahu jejich práv k nakládání s ní,
- údaj o tom, zda bude pokračovat provoz dlužníkovy podniku nebo jeho části a za jakých podmínek,
- uvedení osob, které se budou podílet na financování reorganizačního plánu nebo převezmou některé dlužníkovy závazky anebo zajistí jejich splnění, včetně určení rozsahu, v němž jsou ochotny tak učinit,
- údaj o tom, zda a jak reorganizační plán ovlivní zaměstnanost v dlužníkově podniku, a o opatřeních, která mají být v tomto směru uskutečněna,
- údaj o tom, zda a jaké závazky vůči věřitelům bude mít dlužník po skončení reorganizace.

(ustanovení § 340, odst. 1, InsZ)

Body, které musí plán obsahovat, tvoří jeho sestavení náročným, a to jak z administrativního hlediska, tak i z hlediska ekonomického. Kromě exaktních položek reorganizačního plánu, musí být v tomto dokumentu uvedeno, jak jsou zajištěny pohledávky,

které nebyly v incidenčním sporu⁵ vyřešeny, dále pak pohledávky, na které byla vyhlášena odkládací podmínka, do které skupiny byli daní věřitelé určeni a další. Reorganizační plán musí obsahovat údaje, které zobrazují právní a ekonomické možnosti dlužník. (ustanovení § 340, InsZ)

Samotný akt reorganizace lze provést různými způsoby, mezi které patří restrukturalizace pohledávek věřitelů, prodej celé nebo částečné majetkové podstaty dlužníka, vydání akcií dlužníkem, fúzí dlužníka a další. Celkově je zde sedm možností, přičemž by mělo být použito alespoň jedno z nich, popř. více najednou. (ustanovení § 341, InsZ)

Reorganizační plán musí být projednán a přijat věřiteli, a to buď na schůzi věřitelů, nebo mimo ni. Pokud dojde k hlasování mimo schůzi věřitelů, musí být hlasování písemné, v jiném případě je neplatné. Aby došlo k přijetí reorganizačního plánu, musí hlasovat pro nadpoloviční polovina věřitelů, jejíž pohledávky představují alespoň polovinu všech přihlášených pohledávek. Pokud dojde k přijetí reorganizačního plánu věřiteli, putuje tento plán k soudu, který ho schválí v případě, že je v souladu se zákonem a předpisy, že byl schválen věřiteli, že není jednáno v nepoctivém záměru a další. (ustanovení § 344 - § 348, InsZ)

O provádění reorganizačního plánu se pojednává v Insolvenčním zákoně – díl šestý – ustanovení § 352 a následující. Reorganizační plán nabývá účinnosti v okamžiku, kdy jeho schválení nabývá právní moci. Následně je plán platný pro všechny, tj. účastníky insolvenčního řízení i pro další osoby, které jsou plánem taktéž dotčeny. (Hásová a kol., 2014)

Reorganizace může být ukončena soudem, a to z důvodu zrušení rozhodnutí o schválení reorganizačního plánu a dále rozhodnutím o přeměně reorganizace v konkurs. První možnost nastává, pokud se v procesu uskutečňování plánu objeví podvodné, nečestné či nerovné praktiky. Proces zrušení rozhodnutí o reorganizačním plánu je totiž velmi složitý. (Hásová a kol., 2014)

Přeměna reorganizace na konkurs nastává v důvodech, jako jsou:

- Dlužník přeměnu sám navrhl,
- oprávněná osoba nesestavila reorganizační plán ve stanovené lhůtě,

⁵ Incidenční spor je spor vyvolán insolvenčním řízením, o kterém tak stanoví insolvenční zákon. Takový spor je projednáván v rámci insolvenčního řízení. (Advokátní kancelář JUDr. Lenky Vidovičové, 2016)

- návrh nebyl insolvenčním soudem schválen, a další (ustanovení § 363, InsZ)

2.1.7 Oddlužení

Oddlužení je třetím možným způsobem, jak řešit úpadek dlužníka. Tento způsob může být použit jak u právnické, tak u fyzické osoby. Za právnickou osobu nelze považovat podnikatele, a ani její dluhy nesmějí pocházet z její podnikatelské činnosti. Stejná podmínka, tedy že dluhy nemohou vycházet z podnikání, se týká i fyzické osoby. Existuje však ustanovení, dle kterého platí, že ani dluh z podnikání fyzické osoby, respektive právnické osoby není překážkou pro řešení úpadku pomocí oddlužení. Ustanovení § 389 odst. 2 taxativně vytyčuje tři skutečnosti, kdy je tento způsob řešení úpadku možný. (ustanovení § 389, InsZ)

Z judikatury: Sp. zn. KSUL 69 INS 561/2008, 1 VSPH 74/2008–B–16

Závěr o tom, že oddlužení není přípustné podle § 389 InsZ, má ve stádiu rozhodování o návrhu na povolení oddlužení za následek rozhodnutí o odmítnutí tohoto návrhu dle § 390 odst. 3 InsZ, a je – li takové zjištění učiněno soudem až po rozhodnutí o povolení oddlužení, naplňuje důvod rozhodnutí o neschválení oddlužení podle § 405 odst. 1 InsZ. [www.justice.cz]

2.1.7.1 Návrh na povolení oddlužení

Návrh na povolení oddlužení může být podán pouze dlužníkem, přičemž existuje lhůta, do kdy tento dokument musí být podán. V běžné praxi by se měl návrh na povolení oddlužení podávat společně s insolvenčním návrhem, nejpozději však 30 dnů od doručení insolvenčního návrhu dlužníkovi. V případě, že byl návrh na povolení oddlužení podán po lhůtě či osobou, která k tomu není oprávněna, insolvenční soud tento návrh zamítne. Zákon předepisuje návrhu určité náležitosti, které se v tomto dokumentu musejí vyskytovat, jinak by byl neplatný. Těmito obecnými náležitostmi jsou:

- Označení dlužníka a osob oprávněných za něho jednat,
- údaje o očekávaných příjmech v následujících 5 letech,
- údaje o příjmech dlužníka za poslední 3 roky,
- návrh způsobu oddlužení nebo sdělení, že dlužník takový návrh nevznáší.

Tento návrh může být insolvenčnímu soudu předkládán pouze na formuláři, jehož náležitosti stanovuje právní předpis – formulář je volně ke stažení na stránkách Ministerstva spravedlnosti. (Hásová a kol., 2014; ustanovení § 389 a následující, InsZ)

V případě, že dlužník navrhuje oddlužení pomocí plnění splátkového kalendáře, může insolvenční soud požádat o povolení nižších než zákonem stanovených částek. Musí to však náležitě odůvodnit. (ustanovení § 390 a následující, InsZ)

Společně s návrhem na oddlužení je dlužník povinen předložit i seznam majetku a seznam závazků, dokumenty, jež dokládají jeho příjmy v posledních třech letech a písemný souhlas nezajištěného věřitele/věřitelů, který po dohodě s dlužníkem souhlasil, že hodnota plnění bude nižší jak 30 % jeho pohledávky. (Hásová a kol., 2014)

K zpětvzetí návrhu, konkrétně k zpětvzetí návrhu na oddlužení dlužníkem, který tento návrh podal, může dojít však jen do doby, než insolvenční soud o oddlužení rozhodne. Pokud dlužník vezme svůj návrh zpět, ztrácí možnost jej podat znovu. (ustanovení § 394, InsZ)

Pokud je návrh v pořádku, tzn., obsahuje všechny potřebné náležitosti a byly splněny zákonodárcem stanovené lhůty, soud rozhodne o povolení oddlužení. Krom návrhu je nutné, jak již bylo zmíněno, předložit i seznam majetku a závazků. Aby mohl soud oddlužení schválit, musí se způsobem oddlužení souhlasit schůze věřitelů. Když soud oddlužení schválí, doručí se toto rozhodnutí dlužníkovi, insolvenčnímu správci a věřitelskému výboru. Odvolání v tomto případě není možné. (ustanovení § 397, InsZ)

2.1.7.2 Způsoby oddlužení

Insolvenční zákon stanovuje dva způsoby oddlužení, a to zpeněžení majetkové podstaty dlužníka a plnění splátkového kalendáře. (Hásová a kol., 2014)

Zpeněžení majetkové podstaty

Od okamžiku rozhodnutí soudu o povolení oddlužení, začíná proces zpeněžení majetkové podstaty dlužníka. Jde o zpeněžování toho majetku, který dlužník měl před začátkem insolvenčního řízení, neboť majetek, který byl nabyt až v průběhu insolvenčního řízení do dané majetkové podstaty, která se zpeněžuje, nenáleží. (ustanovení § 390, InsZ)

Plnění splátkového kalendáře

Během tohoto způsobu, se kouká do budoucna, respektive do pěti nadcházejících let. Pohledávky zajištěných věřitelů budou totiž uspokojeny z výtěžku zpeněžení zajištění a zároveň plní dlužník pohledávky nezajištěných věřitelů, a to po dobu pěti let, dle poměru, který je učen splátkovým kalendářem. Dlužník musí po dobu pěti let splácet nezajištěným věřitelům měsíční splátky, a to ze svých příjmů v tomto období. (Maršíková, 2011)

Dlužník splácí dle kalendáře s cílem splatit 30 % z výše pohledávek, tato částka je však pouze jen minimální hodnotou, jestliže se tedy naskytne dlužníkovi nějaký mimořádný příjem (dar, dědictví, ...), musí dlužník tuto částku použít na mimořádnou splátku. Dále je dlužník povinen každých šest měsíců podávat report insolvenčnímu správci, soudu a věřitelskému výboru. Po uplynutí pěti let, během nichž dlužník plnil řádně a včas, oddlužení končí. Nyní může být dlužníkem podán návrh na osvobození od placení pohledávek zahrnutých do oddlužení, a to v rozsahu, v němž prozatím nebyly splaceny. (Maršíková, 2011)

2.1.8 Incidenční spor

Incidenční spor je takový spor, který je vyvolán insolvenčním řízením, o kterém tak stanoví insolvenční zákon, který je projednávám v rámci insolvenčního řízení. (Advokátní kancelář JUDr. Lenky Vidovičové, 2016)

Incidenčním sporem se dle taxativního výčtu ustanovení § 159, insolvenční zákon rozumí:

- Spory o pravost, výši nebo pořadí přihlášených pohledávek,
- spory o vyloučení věci, práva, pohledávky nebo jiné majetkové hodnoty z majetkové podstaty nebo o vydání výtěžku zpeněžení podle § 225 odst. 5,
- spory o vypořádání společného jmění dlužníka a jeho manžela,
- spory na základě odpůrcí žaloby,
- spory o náhradu škody na majetkové podstatě vzniklé porušením povinností insolvenčním správcem,
- spory o platnost smluv, kterými došlo ke zpeněžení majetkové podstaty prodejem mimo dražbu,
- spory o určení, zda tu je či není právní vztah nebo právo týkající se majetku nebo závazků dlužníka, je-li na takovém určení naléhavý právní zájem,
- další spory, které zákon označí jako spory incidenční.

(ustanovení § 159 odst. 1, InsZ)

Incidenční spory jsou v prvním stupni projednávány krajskými soudy. Do incidenčního sporu může též vstoupit státní zastupitelství. (Hásová a kol., 2014)

Podstatné je, že po skončení insolvenčního řízení, nelze v incidenčních sporech pokračovat. (Hásová a kol., 2014)

Soud zahajuje řízení o incidenčních sporech pouze na návrh oprávněné osoby. To, kdo je oprávněná osoba záleží na typech jednotlivých sporů. Žaloba musí být doručena do vlastních rukou všem účastníkům insolvenčního řízení. (Hásová a kol., 2014)

Incidenční žaloba může být logicky podána jen v rámci insolvenčního řízení a projednává ji v prvním stupni samosoudce krajského soudu. V incidenčním sporu proti sobě stojí žalobce a žalovaný, přičemž ve většině případů stojí na jedné z těchto stran, insolvenční správce. Insolvenční správce buďto žalobu podává, anebo je proti němu podána. (Hásová a kol., 2014)

Při projednávání insolvenčního sporu jsou k soudu přizváni všichni účastníci tohoto sporu a dále osoby, které jsou při daném projednávání zapotřebí. Spor končí buď vyhlášením rozsudku, anebo usnesením. Jestliže došlo k smíru, je vyhlášeno usnesení, jestliže nedošlo k smíru, tak soud vyhlásí rozsudek. (ustanovení § 162, InsZ)

Rozsudek, respektive usnesení je závazné pro všechny procesní subjekty. (ustanovení § 164, InsZ)

2.2 Insolvence z pohledu věřitele

Věřitelem je osoba, tzv. subjekt práva, který má nárok na vymáhání pohledávek po dlužníkovi. Aby mohl věřitel po dlužníkovi pohledávku vymáhat, musí mezi nimi být uzavřen závazkový právní vztah. Věřitel je tedy ten, který dlužníkovi něco půjčil, přičemž se nemusí vždy jednat o peníze, ale předmětem půjčky může být i užitková věc. (Magazín o bankovních půjčkách, 2014)

Dle ustanovení § 2, InsZ je společný zájem věřitelů nadřazený nad jejich jednotlivými zájmy, a to, pokud je nadřazeným zájmem to, aby zvolený způsob řešení úpadku byl pro ně spravedlivý, respektive výnosnější než ostatní možné způsoby řešení úpadku. To se ale nedotýká věřitelů, kteří mají ze zákona zaručené zvláštní postavení

Zákon rozlišuje dva typy věřitelů, a to věřitele zajištěného a věřitele nezajištěného.

2.2.1. Nezajištěný věřitel

Nezajištěným věřitelem je osoba, která nemá svou pohledávku zajištěnou nějakou formou zástavy. Jde zde o zajištění v podobě dokladování dostatečného příjmu pomocí ručitele. (Keresteši, 2016)

2.2.2 Zajištěný věřitel

Za zajištěného věřitele je brána osoba, která má svou pohledávku zajištěnou pomocí majetkové podstaty, a to zástavním právem, omezením převodu nemovitosti, zajišťovacím převodem práva, postoupení pohledávky k zajištění atd. (Maršíková, 2011)

Pokud si například dlužník vzal bankovní hypotéku, má banka tuto pohledávku zajištěnou právě nemovitostí, na který bude hypotéka použita. (Keresteši, 2016)

Zajištění věřitelé jsou uspokojováni ze stoprocentního výtěžku ze zpeněžení, přičemž se z této sumy odečítá částka, která náleží insolvenčnímu správci, tzv. odměna.

Přihlášení věřitelé mohou svá práva v insolvenčním řízení uplatňovat také prostřednictvím věřitelských orgánů, kterými jsou schůze věřitelů a věřitelský výbor, případně zástupce věřitelů. (Ministerstvo spravedlnosti, ND)

Rozlišení zajištěného a nezajištěného věřitele je podstatné pro případné insolvenční řízení, respektive povolení oddlužení. Oddlužení je totiž schváleno pouze v případě, že dlužník splatí nezajištěným věřitelům minimálně 30 % z jejich závazků. (Keresteši, 2016)

Věřitelé, jejichž postavení je dle zákona stejné nebo obdobné, musí mít v insolvenčním řízení stejné možnosti. Jestliže není zákonem stanoveno jinak, nelze práva věřitelů před zahájením řízení rozhodnutím insolvenčního soudu nebo postupem insolvenčního správce omezit, a to v případě, že práva věřitele byla nabyta v dobré víře. (ustanovení § 5, InsZ)

Věřitelé jsou taktéž povinni zdržet se jakéhokoliv jednání, vedoucího k uspokojení jejich pohledávek mimo insolvenční řízení, ledaže to dovoluje soud. (ustanovení § 5, InsZ)

Ustanovení § 18: „*Nastane-li v průběhu insolvenčního řízení skutečnost, se kterou právní předpisy spojují převod nebo přechod přihlášené pohledávky z původního věřitele na nabyvatele pohledávky, aniž původní věřitel ztrácí způsobilost být účastníkem řízení, insolvenční soud rozhodne, že místo tohoto věřitele vstupuje do insolvenčního řízení nabyvatel jeho pohledávky. Učiní tak na základě návrhu věřitele a po písemném souhlasu nabyvatele jeho pohledávky. Převod nebo přechod pohledávky, který nevyplývá přímo z právního předpisu, je nutné doložit veřejnou listinou nebo listinou, na které je úředně ověřena pravost podpisů osob, které ji podepsaly.*“ (ustanovení § 18, InsZ)

Řeší se zde otázka změny účastníka řízení. Pokud nastanou během řízení skutečnosti, týkající se převodu, respektive přechodu přihlášené pohledávky věřitele na nového

nabyvatele, insolvenční soud rozhodne o vstupu nabyvatele do insolvenčního řízení. Dochází k tomu okamžitě poté, co je takové rozhodnutí insolvenčnímu soudu věřitelem doručeno. Zároveň s tím však musí nabyvatel písemně vyjádřit svůj souhlas. Ke změně osoby věřitele může dojít kdykoliv v průběhu insolvenčního řízení. Jestliže k této skutečnosti dojde ex-lege⁶, není třeba tuto skutečnost dokládat, stačí pouze odkázání na právní normu, z které změna věřitele vyplývá.

2.2.3. Správní orgány věřitelů

Do správních orgánů věřitelů řadíme „schůzi věřitelů“, „věřitelský výbor“ a „zástupce věřitelů“.

Schůze věřitelů

Schůze věřitelů je svolávána a řízena insolvenčním soudem. Soud ji buďto svolává na základě návrhu insolvenčního správce, věřitelského výboru, alespoň dvěma věřiteli, jejichž pohledávky tvoří alespoň 10 % přihlášených pohledávek, či z vlastní pohnutky. Osoby oprávněné zúčastnit se této schůze jsou: věřitel, dlužník, insolvenční správce a státní zástupce. (Ministerstvo spravedlnosti, ND)

Mezi kompetence schůze patří:

- volba a odvolání členů věřitelského výboru a jeho náhradníků nebo zástupce věřitelů,
- rozhodování o tom, zda ponechá ve funkci prozatímní věřitelský výbor,
- není-li ustanoven věřitelský výbor ani zástupce věřitelů a není-li v insolvenčním zákoně stanoveno jinak, vykonává schůze věřitelů i jejich působnost,
- odvolání insolvenčního správce a stanovení nového.

Aby bylo usnesení věřitelské schůze platné, je třeba, aby pro byla nadpoloviční většina přítomných, respektive řádně zastoupených, přičemž hlasy se počítají dle výše pohledávek, tj. 1 Kč pohledávka rovná se jeden hlas. (Ministerstvo spravedlnosti, ND)

Věřitelský výbor

Věřitelský výbor je nutné ustanovit v případě, že je přihlášeno více než 50 věřitelů. Jeho funkcí je chránit společný zájem věřitelů a insolvenčního správce. Tento správní orgán může

⁶ Ex lege (latinsky ze zákona) je druh právní skutečnosti, který v porovnání s právním jednáním, nevyžaduje pro vznik, respektive zánik či změnu práv či povinností svobodný projev lidské vůle. Tato změna probíhá automaticky, pouze na základě toho, že nastaly podmínky uvedeny v zákoně. (Juridictum, 2010)

insolvenčnímu soudu podávat návrhy, jež se týkají průběhu insolvenčního řízení a taktéž dohlíží na činnost insolvenčního správce. Výbor má nejméně 3 a nejvíce 7 členů. Členové jsou voleni schůzí věřitelů, stejně tak náhradníci. Ve věřitelském výboru se nacházejí obě skupiny věřitelů, tedy zajištění i nezajištění. (Hásová a kol., 2014)

Jestliže během insolvenčního řízení poklesne počet členů věřitelského výboru na méně než tři, vykonává působnost věřitelského výboru insolvenční soud, a to až do té doby, než dojde k potvrzení nové, respektive doplňující volby členů věřitelského výboru do počtu nejméně tří. (ustanovení § 66, InsZ)

Zástupce věřitelů

Jestliže je přihlášeno méně jak 50 věřitelů, nemusí být svoláván věřitelský výbor a stačí, když se zvolí zástupce věřitelů. Funkcí zástupce věřitelů je tedy totožná s funkcí věřitelského výboru, tj. ochrana společného zájmu věřitelů a kontrola činnosti insolvenčního správce. (Ministerstvo spravedlnosti, ND)

2.2.4. Změna osoby insolvenčního správce a věřitelské orgány

Je možné osobu insolvenčního správce odvolat, ovšem pouze v případě, že ustanovený správce je podjatý či nespĺňuje podmínky pro ustanovení. (ustanovení § 26, InsZ)

O změně v osobě insolvenčního správce rozhodují i věřitelské orgány. Věřitelé se na schůzi věřitelů mohou usnést, že odvolají z funkce insolvenčním soudem ustanoveného insolvenčního správce. Usnesení bude přijato v případě, že pro něj hlasovala nejméně polovina všech věřitelů z těch, kteří byli ke dni předcházejícímu konání schůze věřitelů přihlášení. Hlasy jsou počítány podle výše pohledávek. Pokud bylo usnesení věřiteli přijato, insolvenční soud vydá rozhodnutí a odvolanému insolvenčnímu správci uloží, aby ve stanovené lhůtě podal zprávu o své činnosti, respektive zejména zprávu o stavu majetku, který spravoval, a aby vyúčtoval odměnu, výdaje a náklady, které mu vznikly, zatímco spravoval a udržoval majetek. (ustanovení § 29, InsZ)

Jestliže schůze věřitele přijme usnesení o odvolání ustanoveného správce, a to, aniž se usnese na správci novém, bude nový insolvenční správce ustanoven insolvenčním soudem. (ustanovení § 30, InsZ)

2.2.5 Věřitelé a insolvenční návrh

Věřitelé mají právo podat přihlášky pohledávek od okamžiku zahájení insolvenčního řízení, a to nezávisle na tom, zda insolvenční soud zveřejnil či nezveřejnil výzvu k podání.

Tyto přihlášky mohou věřitelé podávat až do té doby, kdy dojde k rozhodnutí o úpadku, respektive do doby dvou měsíců v případě řešení úpadku formou konkursu a reorganizace a do 30 dnů v případě řešení úpadku formou oddlužení. (Hásová a kol., 2014)

2.2.5 Insolvenční jednání z pohledu věřitelů

Zahájení insolvenčního jednání

Věřitelé dlužníka jsou od zahájení insolvenčního řízení oprávněni své pohledávky přihláškou uplatnit, a to i v případě, že výzva k podání přihlášek nebyla insolvenčním soudem prozatím zveřejněna. Insolvenční soud však vyzve věřitele, aby podali přihlášku svých pohledávek. Výzvu lze spojit s oznámením o zahájení insolvenčního řízení. Je-li však výzva učiněna samostatně až v průběhu insolvenčního řízení, oznamuje se stejně jako zahájení insolvenčního řízení, a to vyhláškou. Přihlášky pohledávek mohou věřitelé podávat až do rozhodnutí o úpadku. (ustanovení § 110, InsZ)

Rozhodnutí o úpadku

Schůze věřitelů svolá insolvenční soud tak, aby se konala nejpozději do tří měsíců od rozhodnutí o úpadku. Tím, že je zde vymezena lhůta, je omezena nejistota právních vztahů, zrychlit proces rozhodování, a tím vytvořit předpoklad pro rychlý proces řízení. (Hásová a kol., 2014)

Po rozhodnutí o úpadku může dojít k vzájemnému započtení pohledávek dlužníka a věřitele, a to, pokud zákonné podmínky tohoto započtení byly splněny před rozhodnutím o způsobu řešení úpadku, není-li stanoveno jinak. Započtení však není přípustné v taxativně uvedených případech. Do toho výčtu dle ustanovení § 140 odst. 3 patří:

- a) dlužníkům věřitel se ohledně své započitatelné pohledávky nestal přihlášeným věřitelem, nebo
- b) získal započitatelnou pohledávku neúčinným právním úkonem, nebo
- c) v době nabytí započitatelné pohledávky věděl o dlužníkově úpadku, anebo
- d) dosud neuhradil splatnou pohledávku dlužníka v rozsahu, v němž převyšuje započitatelnou pohledávku tohoto věřitele. (ustanovení §140 odst. 3, InsZ)

2.2.7. Postavení pohledávek jednotlivých věřitelů

Věřitelé, jež uplatňují své pohledávky podáním přihlášky, se uspokojují v závislosti na způsobu řešení úpadku. To znamená, že v případě konkursu rozvrhem, reorganizačním

plánem v případě reorganizace nebo plněním při oddlužení, nestanoví-li zákon jinak. Například zákon může stanovit, že budou uspokojeni i věřitelé, kteří sice nepodali přihlášku pohledávky, nýbrž splňují zákonem stanovené podmínky. (ustanovení § 165, InsZ)

Zajištění věřitelé se v přihlášce pohledávky musí dovolat svého zajištění a uvést okolnosti, které to dosvědčují, popřípadě přiložit listiny týkající se tohoto. Tito věřitelé se uspokojují ze zpeněžení věci, práva pohledávky nebo jiné majetkové hodnoty, kterou je pohledávka zajištěna, a to pouze do výše zajištění pohledávky. O tom, v jakém pořadí budou jednotliví zajištění věřitelé uspokojeni rozhoduje doba vzniku zástavního práva, respektive doba vzniku zajištění. (ustanovení § 166 a § 167, InsZ)

2.2.7.1 Pohledávka

Pohledávkou je dle ustanovení § 1721 Občanského zákona, právo věřitele na plnění, které má věřitel vůči dlužníkovi. Věřitelovy pohledávky jsou tedy dluhy, přičemž dříve pohledávkou byl nazýván závazek. Mezi věřitelem a dlužníkem existuje závazkový právní vztah, který obsahuje právě pohledávku a dluh. V tomto vztahu má věřitel vůči dlužníkovi pohledávku a dlužník vůči věřiteli dluh – což znamená, že osoba dlužníka je povinna něco konat, dát, něco strpět či zdržet se něčeho a věřitel má právo po dlužníkovi toto požadovat. (Richter, 2014)

Pohledávky jsou členěny do jednotlivých skupin, které upravuje ustanovení § 165 InsZ. Těmito skupinami pohledávek jsou:

- pohledávky přihlašované (předinsolvenční),
- pohledávky, jež nebyly přihlášeny, nýbrž se k nim jako k přihlášeným přistupuje,
- pohledávky za majetkovou podstatou,
- pohledávky postavené na úroveň pohledávkám za majetkovou podstatou,
- pohledávky, které nejsou označeny za pohledávky (ve smyslu ustanovení § 168 a 169 InsZ), ale jsou uspokojovány přednostně. (Richter, 2014)

Přihlášené pohledávky

Jsou to pohledávky, které uplatňují zajištění věřitelé tím, že dané pohledávky přihlásí. V přihlášce se dovolávají jejího zajištění a uvádí okolnosti, které je usvědčují, přičemž musejí dodat listiny, které to dokládají a kterých se to týká. (ustanovení § 166, InsZ)

Pohledávky za majetkovou podstatou

Ustanovení § 168 InsZ taxativně určuje, co je pohledávka za majetkovou podstatou. V prvním a druhém odstavci tohoto ustanovení je výčet toho, co je takovouto pohledávkou, v případě, že pohledávka vznikla po zahájení insolvenčního řízení nebo po vyhlášení moratoria⁷, respektive pohledávky za majetkovou podstatou vzniklé po rozhodnutí o úpadku.

Mezi tyto pohledávky například patří: náhrada hotových výdajů a odměna předběžného správce; to neplatí, byl-li předběžný správce ustanoven insolvenčním správcem; náhrada nutných výdajů a odměna likvidátora dlužníka jmenovaného soudem a správce podniku dlužníka za součinnost poskytnutou předběžnému správci nebo insolvenčnímu správci; hotové výdaje a odměna insolvenčního správce; náklady spojené s udržováním a správou majetkové podstaty dlužníka, a další. (ustanovení § 168, InsZ)

Pohledávky postavené na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou

Pohledávkami postavenými na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou jsou pohledávky, jež se sice nepřihlašují, ale uspokojují se přednostně, před nezajištěnými přihlášenými pohledávkami, a to kdykoliv v průběhu insolvenčního řízení. Je tomu tak zejména ze sociálních důvodů. (Richter 2014)

Přihlášení pohledávek

Přihlášky jednotlivých pohledávek mohou být podávány věřiteli k insolvenčnímu soudu od zahájení insolvenčního řízení, až do uplynutí lhůty, která je stanovena rozhodnutím o úpadku. Pokud přihlášky budou podány po této době, soud k nim již nepřihlédne, tudíž tyto pohledávky nebudou v insolvenčním řízení uspokojeny. (ustanovení § 173, InsZ)

Dle ustanovení § 2 písm. h) Insolvenčního zákona je přihláška pohledávky procesním úkonem, kterým věřitel uplatňuje uspokojení práv, které mu náleží v insolvenčním řízení. Přihláška pohledávky nahrazuje žalobu a její doručení soudu znamená, že se insolvenční řízení zahajuje. (Richter, 2014)

Přihláška pohledávek musí obsahovat obsahové a formální náležitosti, aby byla platná a soud k ní přihlížel. Jelikož je věřitel povinen použít formulář, je malá šance, že přihláška bude dle formální nesprávnosti zamítnuta. Krom obecných náležitostí však musí být v dokumentu uveden i důvod vzniku a výše přihlášených pohledávek. Za to, aby byly údaje ve formuláři správné, zodpovídá věřitel a jak již bylo řečeno, přihláška je podávána na formuláři, který

⁷ Moratorium poskytuje dlužníkovi možnost vyrovnat se s věřiteli ještě před proběhnutím celého insolvenčního řízení, protože během moratoria nelze vydat rozhodnutí o úpadku. (Ministerstvo spravedlnosti, ND)

vydává ministerstvo, a to způsobem který vede k dálkovému přístupu, přičemž tato služba není zpoplatněna. (Richter, 2014; ustanovení § 174 a následující, InsZ)

Příhlášky se společně s přílohami podávají ve dvou vyhotovení včetně příloh, přičemž jedno vyhotovení zůstává soudu a druhé se předává insolvenčnímu správci. (ustanovení § 174, InsZ)

Dle ustanovení § 175 týkající se výše přihlášené pohledávky platí: *„Pohledávku je nutné vždy vyčíslit v penězích, i když jde o pohledávku nepeněžitou. Pohledávka v cizí měně musí být přepočítána na českou měnu podle kurzu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou v den zahájení insolvenčního řízení, a stala-li se pohledávka splatnou dříve, podle kurzu vyhlášeného v den její splatnosti. Pro přepočet pohledávek v cizích měnách, pro něž Česká národní banka nevyhlašuje kurz devizového trhu, se použije střední kurz centrální banky příslušné země, popřípadě aktuální kurz mezibankovního trhu k americkému dolaru nebo k euru. Jde-li o pohledávku nepeněžitou nebo pohledávku neurčité výše, musí být vyjádřena v penězích na základě odhadu její hodnoty“.* (ustanovení § 175, InsZ)

Pokud věřitel učinil akt, který mohl zhoršit postavení dalších věřitelů, respektive pokud nepodal přihlášku v dobré víře, jeho pohnutka vzít návrh na zpětvzetí přihlášky pohledávky, je zamítnuta a bude mu přidělena sankce. (Richter, 2014)

Věřitel, jenž podal přihlášku pohledávky nebo na něhož se hledí jako na přihlášeného věřitele, může přihlášku pohledávky vzít kdykoliv v průběhu insolvenčního řízení zpět. Insolvenční soud vezme toto zpětvzetí na vědomí rozhodnutím, které se doručí insolvenčnímu správci, dlužníkovi a věřiteli. Právní mocí tohoto rozhodnutí, končí věřitelova účast v řízení. (ustanovení §184, InsZ)

Popření pohledávek přihlášeným věřitelem

Dle ustanovení § 200 může věřitel písemně popřít pohledávku jiného věřitele. Popření pohledávky má stejné náležitosti jako žaloba dle občanského soudního řádu a podává se na volně přístupném formuláři. Z tohoto dokumentu musí být patrné, jestli se popírá pravost, pořadí či výše pohledávky. Aby se k popření pohledávky přihlášeným věřitelem přihlíželo, musí být podána nejpozději tři pracovní dny přede dnem konání přezkumného jednání o popření pohledávek a zároveň musí obsahovat všechny předepsané náležitosti. (ustanovení § 200, InsZ)

Přihlášený věřitel, který popřel pohledávku, musí do 15 dnů po skončení přezkumného řízení o popřené pohledávce složit jistotu, která se použije na náklady řízení incidenčního sporu ve výši 10 000 Kč. (ustanovení § 202, InsZ)

2.2.8 Věřitelé a majetková podstata

Pokud je insolvenční návrh podán věřitelem, patří do majetkové podstaty, tak majetek, který dlužníkovi patřil k okamžiku, kdy nastaly účinky předběžného opatření, insolvenční soud zcela nebo zčásti omezí právo dlužníka nakládat s tímto majetkem. Ten majetek, jež dlužníkovi patřil k okamžiku, kdy nastaly účinky rozhodnutí o úpadku dlužníka, a dále majetek, který dlužník nabyt v průběhu insolvenčního řízení, a to poté, co nastaly účinky těchto rozhodnutí, rovněž patří do majetkové podstaty dlužníka. (ustanovení § 205, InsZ)

2.2.9 Věřitelé a způsob řešení úpadku

Jak již bylo zmíněno, úpadek lze řešit třemi způsoby, a to konkursem, oddlužením a reorganizací. Více o těchto postupech výše. V této kapitole budou zmíněni kroky věřitelů v jednotlivých případech.

Konkurs

„Konkurs je způsob řešení úpadku spočívající v tom, že na základě rozhodnutí o prohlášení konkursu jsou zjištěné pohledávky věřitelů zásadně poměrně uspokojeny z výnosu zpeněžení majetkové podstaty s tím, že neuspokojené pohledávky nebo jejich části nezanikají, pokud zákon nestanoví jinak.“ (ustanovení § 244, InsZ)

Reorganizace

„Reorganizací se rozumí zpravidla postupné uspokojování pohledávek věřitelů při zachování provozu dlužníkovy podniku, zajištěné opatřeními k ozdravení hospodaření tohoto podniku podle insolvenčním soudem schváleného reorganizačního plánu s průběžnou kontrolou jeho plnění ze strany věřitelů. Reorganizací lze řešit úpadek nebo hrozící úpadek dlužníka, který je podnikatelem; reorganizace se týká jeho podniku.“ (ustanovení § 316, InsZ)

Jedná-li se o insolvenční návrh podaný věřitelem a dlužník před rozhodnutím o úpadku požádá o prodloužení lhůty k předložení reorganizačního plánu, insolvenční soud v rozhodnutí prodlouží lhůtu nejdéle o 30 dnů. (ustanovení § 316, InsZ)

Reorganizace se účastní přihlášení věřitelé, věřitelé s pohledávkami za majetkovou podstatou a věřitelé jim na roveň postaveny. V rámci reorganizace se za věřitele považují i společníci a členové dlužníka. (ustanovení § 334 a následující, InsZ)

Věřitelé se rozdělují do skupin, a to za účelem určení rozsahu uspokojení zjištěných pohledávek a také za účelem hlasování věřitelů o přijetí reorganizačního plánu. Přičemž se v každé skupině nacházejí věřitelé se zásadně shodným právním postavením a se zásadně shodnými hospodářskými zájmy. Toto rozdělení musí být zaznamenáno v reorganizačním plánu. Vhodnost a odůvodněnost rozdělení věřitelů do jednotlivých skupin posoudí insolvenční soud při schvalování reorganizačního plánu. (ustanovení § 337, InsZ)

Pokud hlasují věřitelé o přijetí reorganizačního plánu mimo schůzi věřitelů, přihlíží se k jejich hlasování pouze tehdy, že hlasování proběhlo písemnou formou. Písemné hlasování probíhá na dokumentu označeném „Hlasovací lístek“ a musí na něm být i úředně ověřena pravost podpisu. Hlasovací lístek musí být soudu doručen nejpozději v den předcházející schůzi věřitelů. Dlužníkovi musejí být všechny náležitosti doručeny nejpozději v den lhůty, kterou dlužník k tomuto účelu stanovil a známým věřitelům oznámil. (ustanovení § 346, InsZ)

Oddlužení

Oddlužením se může úpadek řešit v případě, že dlužník je právnickou osobou, která není dle zákona považována za podnikatele a současně nemá dluhy z podnikání nebo se jedná o fyzickou osobu, která nemá dluhy z povolání. Přičemž dluh z podnikání nebrání řešení dlužníkovu úpadku, respektive hrozícímu úpadku oddlužením, jestliže s tím souhlasí věřitel, o jehož pohledávky jde, nebo jde o pohledávku věřitele, která zůstala neuspokojena po skončení insolvenčního řízení, ve kterém insolvenční soud zrušil konkurs na majetek dlužníka anebo se jedná o pohledávku zajištěného dlužníka. (ustanovení § 389, InsZ)

Dle ustanovení § 399 platí: *„K projednání způsobu oddlužení a hlasování o jeho přijetí dochází na schůzi věřitelů za tím účelem svolané nebo za podmínek stanovených tímto zákonem mimo schůzi věřitelů; obdobně to platí pro hlasování věřitelů o tom, zda doporučují vyhovět žádosti dlužníka o stanovení jiné výše měsíčních splátek při oddlužení plněním splátkového kalendáře.“*

Insolvenční soud doručí insolvenčnímu správci a dlužníkovi do vlastních rukou předvolání na schůzi věřitelů. Dlužník má povinnost dostavit se na schůzi osobně a zodpovídat případně dotazy věřitelů. Insolvenční správce se na své nebezpečí a své náklady může nechat zastoupit,

to však nelze v případě, že insolvenční soud požaduje, aby se dostavil osobně. (ustanovení § 399, InsZ)

2.2.10 Věřitelé ve vztahu k Evropské unii

Dle ustanovení § 426 platí: „(1) Insolvenční řízení s evropským mezinárodním prvkem a jeho účinky se řídí přímo použitelným předpisem práva Evropských společenství¹⁾ a ustanoveními právního řádu toho členského státu Evropské unie, na něž přímo použitelný předpis práva Evropských společenství odkazuje.

(2) Evropským mezinárodním prvkem se rozumí v souladu s přímo použitelným právním předpisem Evropských společenství skutečnost, že hlavní zájmy dlužníka jsou soustředěny v některém z členských států Evropské unie s výjimkou Dánska a současně alespoň jeden z věřitelů nebo část majetkové podstaty se nachází v některém z jiných členských států Evropské unie s výjimkou Dánska.“ (ustanovení § 426, InsZ)

Insolvenční zákoník přichází s pojmem známí věřitelé. Pojednává o tom část třetí Společná ustanovení, hlava II Vztah ke státům Evropské unie.

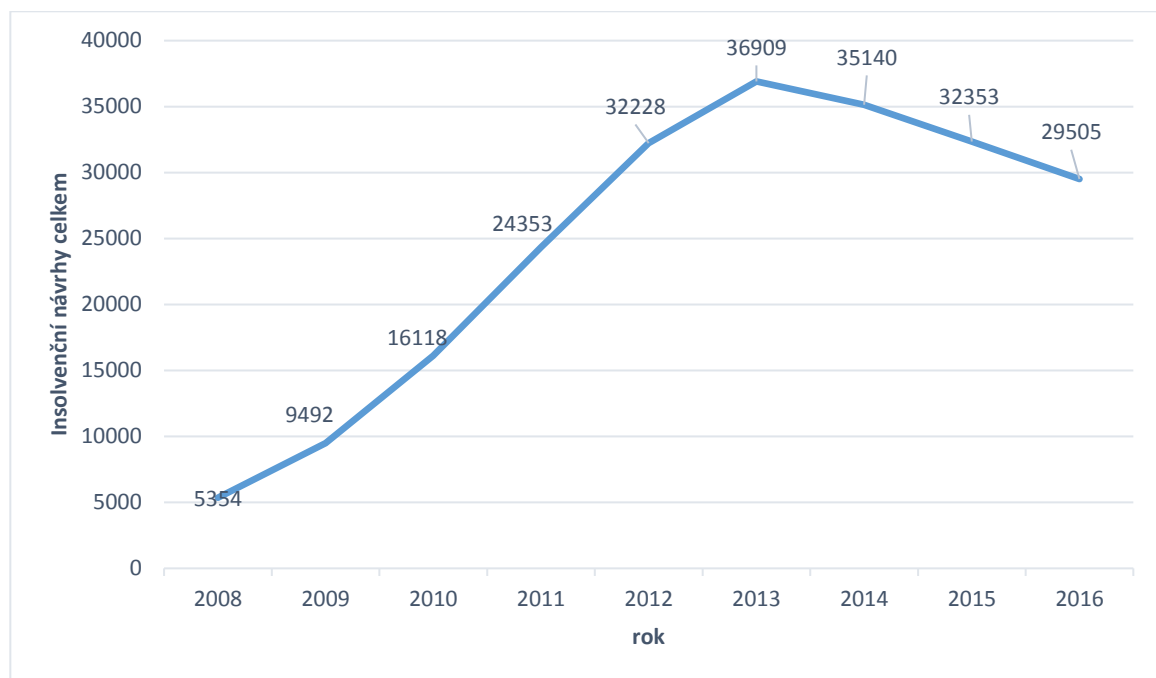
Známí věřitelé

Znamé věřitele dlužníka, jež mají obvyklé místo pobytu, bydliště, respektive sídlo v některém ze států Evropské unie s výjimkou Dánska vyrozumí insolvenční soud o zahájení insolvenčního řízení a vydání rozhodnutí o úpadku. Známým věřitelům soud doručí i výzvu k podání přihlášek pohledávek. (ustanovení § 430, InsZ)

2.3 Statistiky v oblasti insolvence

V České republice bylo k roku 2016 podáno 29 505 insolvenčních návrhů. Ze statistik vyplývá, že od vzniku Insolvenčního zákona v roce 2008 byl zaznamenán každoroční nárůst v počtu podání insolvenčního řízení. Nejvyšší hodnota ročního počtu insolvenčních návrhů byla naměřena v roce 2013, a to 36 909. Od tohoto roku až do roku 2016 pozorujeme každoroční pokles podaných návrhů. Klesající množství insolvenčních návrhů je zaznamenáno jak u obchodních společností, tak u spotřebitelů. Meziročně 2015/2016 činil pokles u obchodních společností 18,8 % a u spotřebitelů 8,4 %. Celkový vývoj insolvenčních návrhů mezi lety 2008 a 2016 můžete vidět v grafu.

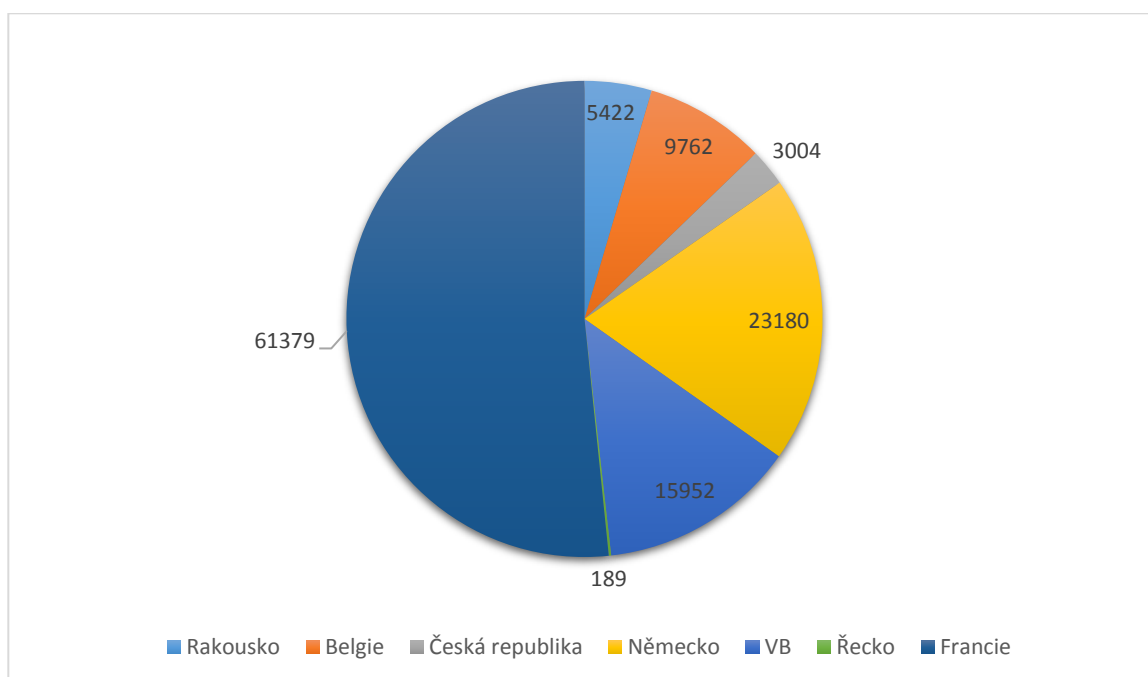
Graf 1 Vývoj insolvenčních návrhů mezi lety 2008-2016

(Vlastní zpracování; creditreform, 2017)

Pokud bychom měli porovnat počet insolvencí ČR a dalších států Evropské Unie, musíme brát v úvahu počet obyvatel a obchodních společností v dané zemi. V následujícím grafu je vyobrazen počet insolvenčních návrhů obchodních společností vybraných zemí v roce 2015. V České republice bylo v roce 2015 3004 návrhů na insolvenční řízení, jež se týkaly obchodních společností. Například v Rakousko to bylo 5 422 případů, v Belgii 9 762 a v Německu 23 180 případů. Porovnání dalších zemí je vidět v následujícím grafu.

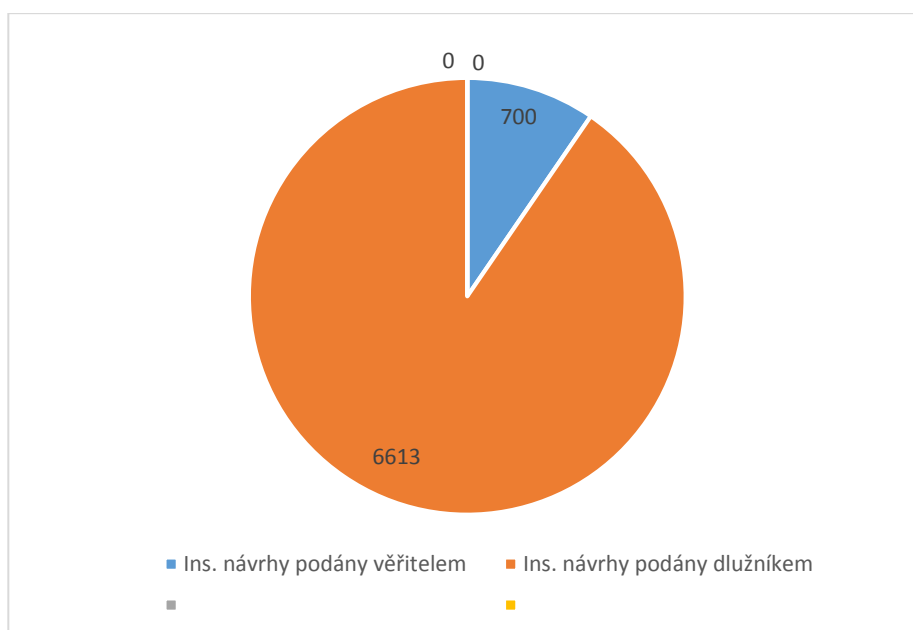
Graf 2 Insolvenční řízení obchodních společností v roce 2015

(Vlastní zpracování, Creditreform, 2016)

Vrátíme se opět pouze k ČR, v následujícím grafu je vidět podíl insolvenčních návrhů podaných věřitelem. I přesto, že hodnoty vycházejí z druhého čtvrtletí 2014, proporcionalita podání návrhu věřitelem, respektive dlužníkem by měla být víceméně zachována i dnes. Ve 2. čtvrtletí 2014 bylo podáno 9012 insolvenčních návrhů. Z celkového čísla bylo 700 věřitelských insolvenčních návrhů.

Graf 3 Podíl ins. návrhů podaných věřitelem, respektive dlužníkem (2014)

(Vlastní zpracování; Statistika ISIR, 2014)

3. Cíle a metodika

Cílem této diplomové práce detailně popsat a zároveň shrnout právní institut Insolvence, a to především z pohledu věřitele.

Právní úprava insolvence je popsána v teoretické části, přičemž bylo čerpáno primárně ze zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení. Z hlediska literatury bylo nejvíce informací převzato z knihy *Insolvenční zákon, komentář* od Hásově a kolektivu. Zmíněné dílo bylo nápomocno především při výkladu ustanovení jednotlivých paragrafů zákona.

Pro prohloubení informací byly použity i online zdroje, a to především různé právní portály jako *epravo*, kde jsou mimo jiné publikovány články významných právních kanceláří. Dalším velkým pomocníkem při čerpání informací byl aktualizovaný insolvenční zákon, jehož poslední stav textu nabyl účinnosti dnem 1.1.2017.

První část literární rešerše popisuje právní institut insolvenční jako celek a druhá polovina se orientuje na insolvenční z pohledu věřitele. Zabývá se právy věřitelů v průběhu insolvenčního řízení, od podání návrhu na zahájení insolvenčního řízení, až po jeho skončení. Poslední kapitola této části tvoří statistiku, která například porovnává několik zemí EU v množství podání insolvenčních návrhů.

Ve vlastní práci, jež je rozdělena na dvě etapy, jsem se zabývala právním institutem insolvence, respektive insolvenčním řízením v praxi. Ke zpracování této části bylo nezbytné nastudovat dostatek materiálu, především zákon, jednotlivá soudní rozhodnutí a dokumenty, spjaté s konkrétním případem.

Úvodní část je návodem, který by měl věřiteli pomoci v průběhu insolvenčního řízení, týkající se jeho pohledávek.

Dále následuje popis reálného případu insolvenčního řízení, kdy je navrhovatel právě věřitel. Zde jsem využila možnosti nahlédnout do různých kauz a dokumentů, které jsou s jednotlivými insolvenčními řízení spjaté, a to na serveru Insolvenční rejstřík. Vzorový příklad byl řešen nejobvyklejším způsobem řešení úpadku u podnikajících osob, tedy konkursem.

Práce byla sepsána se snahou o dostatečnou srozumitelnost všem, zejména pak osobám bez právního vzdělání, pro případnou při uplatňování svých pohledávek v insolvenčním řízení.

4. Vlastní práce

Začátek vlastní práce bude takovým návodem, jak by měl věřitel postupovat v insolvenčním řízení. Jako způsob řešení úpadku bude primárně popsán průběh konkursu. Důvodem je fakt, že v další etapě práce bude rozebrán reálný příklad z praxe, který byl řešen právě konkursem. Tento případ popisuje celý proces insolvenčního řízení – od podání návrhu dlužníkem, až po zrušení konkursu.

4.1 Postup věřitele při insolvenčním řízení

Následující část vlastní práce popisuje jednotlivé kroky, které jsou v průběhu insolvenčního řízení činěny věřitelem. Přičemž racionálním cílem každého věřitele je, aby od dlužníka získal co největší podíl svých pohledávek, a to v co nejkratším čase.

4.1.1 Podání návrhu

V případě, že věřitel má vůči dlužníkovi pohledávky, jež jsou 30 dnů po době splatnosti a zároveň se domnívá, respektive ví, že dlužník má alespoň jednoho dalšího věřitele, může podat návrh na zahájení insolvenčního řízení. Věřitel může podat návrh pouze v případě, že se dlužník nachází v úpadku. V situaci teprve hrozícího úpadku, věřitel ze zákona nemůže návrh na zahájení insolvenčního řízení podat.

Je důležité, aby byl návrh napsán správně – tedy aby v něm neexistovaly skutečnosti, které by bránily tomu, aby byl návrh soudu přijat a schválen. O náležitostech návrhu na zahájení insolvenčního řízení pojednává kapitola *2.1.3.1 Insolvenční návrh*.

V praxi nebývá největší problém v samotném sepsání návrhu, jako náročnější se jeví zjištění dalších věřitelů. Nejvyužívanějším způsobem je v této situaci přímé oslovení finančního úřadu, pojišťoven, neboli oslovení orgánů státní správy.

Věřitelé také musejí soudu dodat přihlášku pohledávky, přičemž na níž mají čas až do zahájení insolvenčního řízení.

Jestliže věřiteli vznikla škoda- újma z důvodu porušení povinnosti dlužníka podat insolvenční návrh, může požádat soud o předběžné opatření. Kdyby soud toto opatření nařídil, mohl by osobě, jež škodu způsobila, uložit povinnost – složit do soudní úschovny přiměřenou peněžní částku, ze které bude škoda uhrazena. Přiměřenou peněžní částkou se rozumí částka ve výši, která uhradí podstatnou část škody. Následně navrhovatel podává u příslušného soudu žalobu o náhradě škody, myšleno újmy. Další možností využití předběžného opatření je obrana vůči šikanóznímu insolvenčnímu návrhu, a to tak, že se věřitel

(ale i dlužník) může u soudu domáhat vyloučení aktivace účinků zahájení insolvenčního řízení.

Věřitel – navrhovatel musí u soudu složit zálohu na náklady insolvenčního řízení, a to ve výši až 50 000,- Kč.

Až do soudního vyhlášení rozhodnutí o úpadku může věřitel vzít svůj návrh zpět.

4.1.2 Fáze zjišťovací

Soud po obdržení insolvenčního návrhu přezkoumá, zda je návrh podán oprávněně či nikoliv. Jestliže najde vady nebo návrh není úplný, je soudem odmítnut. Nárok na přepracování dostává navrhovatel pouze v případě, absence některé z příloh, nebo z důvodu nesplnění některé ze zákona náležitosti. Navrhovatel má na doplnění sedm dnů. Jestliže v této lhůtě není návrh přepracován, přijde o zálohu na náklady insolvenčního řízení a může mu být uložena pořádková pokuta.

Shledá-li soud návrh jako opodstatněný a zcela v pořádku, vydá rozhodnutí, které může například obsahovat:

- výzvu pro věřitele, ve smyslu podání přihlášky pohledávek, a to ve lhůtě 2 měsíců v případě reorganizace (respektive konkursu) nebo 30 dnů, pokud se jedná o oddlužení, v případě, že tak ještě nebylo učiněno;

- výzvu pro věřitele, aby sdělili insolvenčnímu správci, jaké zajišťovací práva mají vůči svým pohledávkám.

4.1.3 Rozhodnutí o způsobu řešení úpadku

Pokud soud rozhodne ve věci úpadku dlužníka kladně, tím se rozumí, že se dlužník v úpadku nachází, vydá soud rozhodnutí, zveřejněné na internetových stránkách insolvenčního rejstříku, případně doručené věřitelům, a to tehdy uzná-li soud za vhodné. V rozhodnutí určí datum, kdy bude svolána schůze věřitelů a dále určí termín přezkumného jednání.

Jak již bylo řečeno v teoretické části diplomové práce, úpadek lze řešit konkursem, reorganizací či oddlužením. Níže bude popsán pouze případ konkursu, a to proto, že druhá část vlastní práce – konkrétní případ z praxe – byl řešen právě jím.

Konkurs

Během konkursu dochází ke zpeněžení majetku dlužníka, ze získané sumy jsou pak uspokojováni věřitelé, a to tak, že poměrně.

Zpeněžení majetkové podstaty probíhá poté, co je soudní rozhodnutí o prohlášení konkursu pravomocné a zároveň musí proběhnout první schůze věřitelů. Proces zpeněžení náleží do kompetencí insolvenčního správce.

Existují různé možnosti, jimiž může být majetková podstata zpeněžena. Jedná se o veřejnou dražbu, prodej nemovitostí a movitých věcí buďto u exekučního soudu nebo prodejem majetku mimo dražbu. Nejpoužívanějším způsobem je však zpeněžení pomocí veřejné dražby. Formu zpeněžení majetku musí schválit věřitelský výbor, respektive zástupce věřitelů a insolvenční soud. Způsob navrhuje výbor, neboli zástupce věřitelů. V případě, že se věřitelé neshodnou, rozhodne insolvenční správce.

Jako první by měli být uspokojeni zajištění věřitelé, ovšem v praxi není výjimkou, že výtěžek po zpeněžení nedostačuje na uspokojení všech zajištěných věřitelů. V těchto případech se postupuje jiným způsobem. Obecně se nejprve vyplatí odměna insolvenčnímu správci, pak pohledávky za majetkovou podstatou – tedy pohledávky jež vznikly v procesu řešení úpadku a až poté se vyplácí věřitelé, je-li částka dostačující.

Věřitelé, jež nesou status zajištěných, jsou po zpeněžení majetkové podstaty ihned uspokojováni vzniklým výtěžkem, a to za souhlasu insolvenčního soudu. V případě, že na některého ze zajištěných věřitelů nezbyde dostatečně velký obnos ze zajištěné pohledávky, bývá z pravidla uspokojen až se zbylými nezajištěnými věřiteli.

Po zpeněžení majetkové podstaty dlužníka vydává insolvenční správce zprávu, ve které vyčísluje částky, jež mají být rozděleny mezi jednotlivé věřitelské subjekty. Věřitelé musejí být označeni a musí zde být udána informace o tom, jak velký podíl na zpeněžení majetku měli. Tato zpráva je následně předkládána insolvenčnímu soudu.

Po obdržení zprávy soudem dochází ke jejímu přezkoumání i s vyúčtováním správce. Následuje objasnění případných nepřesností a chyb. Soud poté informuje účastníky insolvenčního řízení vyhláškou o této zprávě a uděluje 15denní lhůtu, během které mohou subjekty podat námitky. Po uplynutí této lhůty je konečná zpráva zveřejněna v insolvenčním rejstříku. V případě, že ve lhůtě byla podána nějaká námitka, soud to bere na vědomí a nařídí vyhláškou jednání. Následně je toto předvolání doručeno dlužníkovi, věřitelům, insolvenčnímu správci a státnímu zastupitelství. Na jednání se projednají vznesené námitky a

soud buďto shledá námitku jako neopodstatněnou a zamítne ji, nebo nařídí změnu, respektive doplnění konečné zprávy, popřípadě zcela odmítne konečnou zprávu přijmout.

V okamžiku kdy konečná zpráva nabude právní moci, insolvenční správce předloží insolvenčnímu soudu návrh na rozvrhové usnesení. V něm je uvedeno, kolik má být na každou pohledávku, uvedenou v seznamu přihlášených pohledávek, vyplaceno. Na základě tohoto dokumentu vydá insolvenční soud usnesení, určující částky, jež mají být vyplaceny věřitelům, a to poměrně dle výše jejich pohledávek.

Pokud jsou všichni přihlášení věřitelé uspokojeni, řízení může být zrušeno, pouze v případě, že s tím souhlasí jak věřitelé, tak insolvenční správce. Dlužníkovi je pak se souhlasem soudu doručena listina, s podpisy všech účastníků souhlasujících s ukončením konkursu.

V případě, že existuje věřitel, jehož pohledávky nebyly během insolvenčního řízení uspokojeny, má ve většině případů smůlu a od procesu odejde z nepořízenou. Takto končí velké množství procesů insolvenčního řízení. Pokud totiž jde o pohledávku vůči právnické osobě, platí, že se zánikem právnické osoby rovněž zanikají i neuspokojené pohledávky. Jestliže se však jedná o fyzickou osobu, po ukončení konkursu ,neuspokojené pohledávky nezanikají.

4.2 Příklad z praxe

Tato část se bude věnovat průběhu procesu institutu insolvence. Od podání návrhu na povolení insolvence až k provedení konkursu společnosti.

V roli věřitele, jenž podal insolvenční návrh vystupuje obchodní společnost SIKO CB, a.s. a v roli dlužníka obchodní společnost NOVOKER, s.r.o. Ani jedna obchodní společnost již nevykonává svou činnost.

4.2.1 Navrhovatel (věřitel) - SIKO CB, a.s.

Tato obchodní společnost již ukončila svou činnost, v době řízení však platily tyto údaje.

Jedná se o právnickou osobu, obchodní firmu SIKO CB, a.s., sídlící ve Vodňanech. Dle živnostenského rejstříku se jedná o obchodní společnost zabývající se realitní činností, výrobou stavebních hmot a výrobků, dále pak o specializovaný maloobchod, velkoobchod a další. Činnost této společnosti souvisí s keramickým vybavením koupelen. Obchodní společnost je zapsána v obchodním rejstříku vedeném krajským soudem v Českých Budějovicích.

4.2.2 Dlužník – NOVOKER, s.r.o.

Stejně jako SIKO CB, a.s., tak i tato obchodní společnost již ukončila svou činnost. Údaje tedy byly platné v době fungování společnosti.

Jedná se o právnickou osobu s obchodní firmou NOVOKER, s.r.o. sídlící v Písku. Dlužníkem je obchodní společnost, která je zapsána v obchodním rejstříku vedeným Krajským soudem v Českých Budějovicích. Předmětem činnosti NOVOKER, s.r.o. je podnikání v oblasti prodeje keramických předmětů pro vybavení koupelen.

4.2.3 Návrh na zahájení insolvenčního řízení

SIKO CB, a.s. věřitel společnosti NOVOKER, s.r.o. podává insolvenční návrh ke Krajskému soudu v ČB, a to 7.2.2013 v 7:57minut.

Navrhovatel SIKO CB, a.s. (dále jen SIKO CB) a dlužník NOVOKER, s.r.o. (dále jen NOVOKER) spolu vstupovali do závazkového vztahu, a to v podobě kupních smluv, ve kterých se navrhovatel zavazoval k prodeji zboží a dlužník k úhradě zboží.

NOVOKER má k SIKO CB pohledávky, jež jsou po splatnosti více než 30 dnů. Pohledávky vycházejí z kupních smluv, jejichž předmětem je prodej keramického sortimentu

do koupelen. Povinnosti obou stran – poskytnutí zboží prodávajícím a zaplacení zboží kupujícím – byly ujednány na základě rámcové smlouvy. SIKO CB poskytuje souhrn nesplacených pohledávek z této rámcové smlouvy, jejichž částka činí 2.155.706,- Kč. SIKO CB také deklaruje, že NOVOKER své nesplacené pohledávky uznal, a to do částky výše uvedené.

SIKO CB uvádí, že je v podaném návrhu přesvědčen, že je obchodní společnost NOVOKER předlužen. Dále uvádí další dlužníky a celou dlužnou částku NOVOKERU jež činí 2.339.167,- Kč, kdy jistina splatná po dobu delší jak 30 dnů činí 2.155.706,- Kč.

Na základě těchto skutečností SIKO CB navrhuje Krajskému soudu v Českých Budějovicích, aby vydal usnesení o úpadku společnosti NOVOKER.

Obrázek 1 Návrh na povolení insolvence (zkrácená verze)

 K130206-081 OSOBNE Soud: KS C. Budejovice Dosl: 06.02.2013 15:47 Pocet stran/priloh: 7/0 Pocet stejnopisu: 2	V Plzni dne 6.2.2013 Krajský soud v Českých Budějovicích Zátkovo nábř. 10/2 370 01 České Budějovice 7
Navrhovatel: obch.spol. SIKO CB, a.s., IČO : 26064715, se sídlem Budějovická 1228/II, 389 01 Vodňany, zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Českých Budějovicích v oddíle B, vložka 1331	
- zastoupená JUDr. Pavlem Ungrem, advokátem zapsaným v seznamu advokátů u ČAK pod č. 13460 a společníkem advokátní kanceláře Ungr & spol., s.r.o. se sídlem Purkyňova 547/42 Plzeň	
Advokátní kancelář Ungr & spol., s.r.o. Purkyňova 547/42 Plzeň 301 00 Plzeň IČ: 29160383	
Dlužník: obch. spol. NOVOKER, s.r.o., IČO : 280 88 778, se sídlem Erbenova 746/9, 397 01 Písek - Budějovické předměstí, zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Českých Budějovicích v oddíle C, vložka 16560	
- Návrh věřitele na zahájení insolvenčního řízení	
Dvojmo Přílohy : plná moc ze dne 30.1.2013 2xpříhláška pohledávky včetně příloh	

I.

Insolvenční navrhovatel je právnická osoba podnikající dle ust. § 2 odst. 2 písm. a) Obch.Z., zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Českých Budějovicích v oddíle B, vložka 1331 s předmětem podnikání zejména výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, *in concreto* pak velkoobchodní i maloobchodní prodej keramických zařizovacích předmětů pro vybavení koupelen. Dlužník je obchodní společnost zapsanou v obchodním rejstříku v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Českých Budějovicích v oddíle C, vložka 16560, jejíž předmětem podnikání jest zejména maloobchodní prodej keramických zařizovacích předmětů pro vybavení koupelen. Navrhovatel spolu s dlužníkem dlouhodobě vstupovali do závazkových vztahů ze smluv kupních, ve kterých se navrhovatel jako zhotovitel zavazoval k prodeji zboží a dlužník se zavázal k úhradě kupní ceny.

*Důkaz: Výpis z Administrativního registru ekonomických subjektů insolvenčního navrhovatele
Výpis z Obchodního rejstříku dlužníka*

II.

Navrhovatel je v současné době věřitelem dlužníka z pohledávek již více než 30 dnů po jejich splatnosti, a to z titulů smluv kupních, jejichž předmětem byl prodej keramického a jiného zařizovacího zboží ze sortimentu navrhovatele, přičemž práva a povinnosti ze vzájemných vztahů účastníci ujednali ve všeobecných obchodních podmínkách (tzv. rámcové kupní smlouvě) dle ust. § 273 odst. 1 Obch.Z. (*srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 23 Cdo 2994/2010*) ze dne 19.9.2008.

Navrhovatel uvádí, že v souhrnu pohledává po dlužníkovi z jednotlivých kupních smluv provedených v působnosti shora uvedených všeobecných obchodních podmínek částku ve výši 2.155.706,- Kč s příslušenstvím dle ust. § 369 odst. 1 Obch.Z., přičemž jednotlivé ceny díla jsou splatné v souladu s ust. § 340 odst. 2 Obch.Z. od lhůt splatnosti stanovených v navrhovatelem vystavených daňových dokladech, nejméně pak od 30.8.2012. Navrhovatel důrazně uvádí, že dne 23.5.2012 a poté opakovaně dne 17.10.2012 dlužník navrhovatelé výslovně ve smyslu ust. § 323 Obch.Z. svůj dluh ve výši shora uvedené a co do shora uvedeného důvodu a výše uznal, /k účinkům srov. rozhodnutí NS sp.zn. 32 Cdo 1060/2010). Rovněž dlužník na základě svého projevu vůle k uznání závazku ze dne 17.10.2012 učinil za nesporné, resp. uznal svůj závazek k plnění smluvní pokuty dle ust. čl. VI. odst. 1 tzv. Rámcové kupní smlouvy ze dne 19.9.2008, kterou byla zajištěna povinnost řádného plnění povinností k řádnému plnění kupní ceny, a to ve výši 0,05% z dlužné částky, za každý byt jen započatý den prodlení.

Nad rámce shora uvedených skutečností navrhovatel dodává, že závazek k plnění kupní ceny byl dlužníkem dobrovolně zajištěn jednak :

- zástavním právem k pozemku p.č. 807/8, trvalý travní porost o výměře 5.929m² v k.ú. Písek, obec písek na listu vlastnictví č.12273 dle zástavní smlouvy ze dne 23.5.2012
- rukojemským závazkem ve smyslu ust. § 303 an. Obch.Z. Miroslav aNovotného, nar. [redacted] bytem [redacted] ze dne 17.10.2012

*Důkaz: kopie uznání dluhu ze dne 23.5.2012
Kopie uznání dluhu ze dne 17.10.2012, včetně příloh
Kopie tzv. rámcové kupní smlouvy ze dne 19.9.2008*

III.

Navrhovatel je plně přesvědčen, že dlužník nejenže má vůči mnoha věřitelům pohledávky více jak 30 dnů po splatnosti, ale zejména je navrhovatel přesvědčen, že dlužník jest ve smyslu ust. § 3 odst. 3 zákona č. 182/2006 Sb. předlužen. K těmto skutkovým závěrům dochází navrhovatel s vědomím množství věřitelů a dlouhodobosti dospělých dluhů.

Dle zjištění věřitele jest dalším věřitelem dlužníka:

- 1) Společnost New LIVING, a.s., IČO : 279 77 901, se sídlem Pízeň, Jateční 862/32, PSČ 301 00, a to z titulu plnění kupní ceny za prodej keramických zařizovacích produktů ve výši 598.819,-

- 2) Česká správa sociálního zabezpečení z důvodu prodlení plnění zákonných odvodů sociálního a zdravotního pojištění, a to nejméně od 30.6.2012.

IV.

K pohledávce vůči dlužníkovi navrhovatel dále uvádí, že k dnešnímu číni dlužná částka včetně příslušenství celkem tedy 2.339.167,-Kč, kdy samotná jistina činí 2.155.706,-Kč a je splatná po dobu delší 30 dnů po splatnosti.

Důkaz: Výpočet úroků z prodlení ze systému ASPI

V.

Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem dovoluje si věřitel navrhnout, aby Krajský soud v Českých Budějovicích vydal u s n e s e n í o tom, že se zjišťuje se úpadek dlužníka obchodní společnosti NOVOKER, s.r.o., IČO : 280 88 778, se sídlem Erbenova 746/9, 397 01 Písek - Budějovické předměstí, zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Českých Budějovicích v oddíle C, vložka 16560.

Ověřovací doložka pro legalizaci
Podle ověř.knihy pošty: Písek 4

Pař.č.: 30400-056-0056

SIKO CB, a.s.
I.s. JUDr. Pavel Ungar, advokát

5

(Insolvenční

rejstřík, 2013)

Společně s insolvenčním návrhem SIKO CB soudu poskytuje přílohy, které s návrhem souvisí.

Příkládá se dokument, ve kterém dlužník uznává svůj dluh, dále úplný výpis z obchodního rejstříku dlužníka, v neposlední řadě i kupní smlouvy, ve kterých zmiňované společnosti uzavřeli závazkový vztah, a další.

Po podání insolvenčního návrhu následuje řada aktivit, které přísluší soudu a věřitel se jich už nijak nezúčastňuje. Tím je myšleno zejména pověření vyššího soudního úředníka a asistenta soudce, další důležitý úkon je, že Krajský soud v Českých Budějovicích, jemuž byl návrh doručen musí vydat vyhlášku, oznamující zahájení insolvenčního řízení. Krajský soud v ČB v usnesení vyzývá NOVOKER, aby do 15 dnů od doručení tohoto usnesení předložil dokumenty jako jsou:

- seznam svého majetku,
- seznam závazků (označení všech osob, o kterých se domnívá, že vůči němu mají pohledávku),

- účetní či jiné doklady,
- seznam svých zaměstnanců.

V dalším usnesení Krajský soud v ČB vyzývá ostatní věřitele, konkrétně NEW LIVING, a.s. a Českou správu sociálního zabezpečení, aby ve lhůtě 10 dnů sdělili soudu, zda vůči nim má NOVOKER splatné, neuhrazené pohledávky.

4.2.4. Záloha na náklady insolvenčního řízení

Věřitel a navrhovatel v jedné osobě, SIKO CB, musí zaplatit zálohu na náklady insolvenčního řízení ve výši 30.000,- Kč, na základě usnesení vydaného Krajským soudem v ČB. Hlavním účelem zálohy je dle soudu fakt, že poskytnutou zálohou bude insolvenčnímu správci poskytnuta záruka, vyplacení odměny. Obchodní společnost SIKO CB však může uplatnit tuto zálohu jako pohledávku za majetkovou podstatou svého dlužníka – společnost NOVOKER.

Společnost SIKO CB svou povinnost splnila a v příloze elektronické zprávy zasílá potvrzení o zaplacení zálohy na náklady řízení dle usnesení KS ČEB č.j. KSCB 28 INS 3185/2013–A–12.

4.2.5 Jednání o úpadku

Po připsání zálohy na účet Krajského soudu v ČB je právnímu zástupci SIKO CB doručené předvolání k jednání, kterého se může, respektive nemusí zúčastnit. Ať už bude právní zástupce přítomen či ne, jednání proběhne. Jednání pojednává o návrhu na zahájení insolvenčního řízení proti společnosti NOVOKER.

Na jednání se dostavili právní zástupci obou stran, tedy dlužníka i věřitele. Oba uvedli, že nedošlo k žádným novým skutečnostem, ke kterým by měl soud při svém rozhodování přihlédnout. Právní zástupce SIKO CB stále trvá na zjištění úpadku dlužníka. V dané věci soud rozhoduje, že na základě dokumentů, které má k dispozici, se dlužník nachází v úpadku. Vydává tedy usnesení rozhodnut o úpadku.

4.2.6 Usnesení o úpadku

Tímto termínem nazýváme dokument na jehož základě soud zjišťuje úpadek společnosti NOVOKER. Určuje zde také insolvenčního správce – Ing. Václava Hadrabu. V usnesení jsou věřitelé vyzváni, aby přihlásili své pohledávky, přičemž se přihlášky a přílohy podávají dvojmo, a to ke Krajskému soudu v ČB. Vzor přihlášky je volně ke stažení na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti, respektive na stránkách insolvenčního rejstříku.

Konečný termín pro podání přihlášek soud nastavil na 20.6.2013, přičemž k přihláškám došlým po tomto termínu se nepřihlíží.

Následuje vyzvání věřitelů, aby neprodleně sdělili insolvenčnímu správci, která zajišťovací práva uplatní na dlužníkových věcech, právech, pohledávkách či jiných majetkových hodnotách.

Insolvenční správce dne 12.7.2013 vydává Zprávu o hospodářské situaci dlužníka, ve které navrhuje prohlášení na dlužníkův majetek.

Soud poté nařídí přezkumné jednání, kde půjde o opětovné přezkoumání přihlášek pohledávek. Toto jednání je svoláno ke dni 19.7.2013.

Ve stejném termínu, ihned po přezkumném jednání soud svolá schůzi věřitelů. Předmětem této schůze má být:

- zpráva insolvenčního správce o jeho dosavadní činnosti,
- volba věřitelského výboru, popřípadě zástupce věřitelů,
- vyjádření insolvenčního správce o vhodnosti způsobu řešení úpadku,
- případně usnesení schůze věřitelů o způsobu řešení dlužníkovy úpadku,
- rozhodnutí věřitelů o eventuálním odvolání dosavadního insolvenčního správce z funkce a ustanovení správce nového.

Společnost SIKO CB, na základě daného usnesení musí zaplatit soudní poplatek z návrhu ve výši 2.000,- Kč , a to na účet soudu ve lhůtě 3 dnů od nabytí právní moci usnesení. Společnost tuto částku zaplatila a pomocí dokumentu *Záznamu o složení* informovala o svém počínu soud.

4.2.7 Přihlášky pohledávek

Do termínu 19.7.2013, který soud určil jako krajní možnost, za účelem podání přihlášky pohledávek, předložili přihlášky tyto věřitelé:

- SIKO CB,
- Česká správa sociálního zabezpečení,
- fyzická osoba Lubor Němeček,
- M & K, stavební servis spol. s.r.o.,
- Diadex s.r.o.,
- Vojenská zdravotní pojišťovna ČR,
- Keramika Soukup, s.r.o.,

- Česká spořitelna, a.s.,
- MAKA THERM CZ, s.r.o.,
- Telefonice Czech Republic, a.s.,
- fyzická osoba David Vilímek,
- Sanimat, s.r.o.,
- Finanční úřad pro Jihočeský kraj,
- Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR,
- fyzická osoba Jindřich Klas,
- České dráhy, a.s.,
- NEW LIVING, a.s.,
- E.ON Energie, a.s.

Přihlášky jednotlivých věřitelů jsou volně k dispozici na Insolvenčním rejstříku Ministerstva spravedlnosti. Ráda bych zde bych zde, pro znázornění, ponechala stěžejní přihlášku věřitele-navrhovatele SIKO CB.

SEZNAM PŘIHLÁŠENÝCH POHLEDÁVEK

Krajský soud v Českých Budějovicích

Sp.zn. KSCB 28 INS 3158/2012

PJ dne: 19.7.2013

Dlužník: NOVOKER s.r.o., Písek, Erbenova 746/9, PSČ 397 01, IČ 28088778

Věřitel: SIKO CB, a.s., Vodňany, Budějovická 1228/II, PSČ 260 64 715

zast. JUDr. Pavel Ungr, Plzeň, Purkyňova 547/43, PSČ 301 006 01

Číslo věř.:

Ins. správce: ing. Václav Hadraba, Čechova 448/8, 397 01 Písek

Číslo přihlášky:

Doručena soudu: 6.2.2013

Seznam přihlášených zajištěných pohledávek

Pohledávka č.	1	
Celková výše přihlášené pohledávky	Kč	2 339 167,00
z toho příslušenství	Kč	183 461,00
Vykonatelná ve výši	Kč	0,00
Právní důvod vzniku pohledávky	Rámcová kupní smlouva, uznání dluhu	
Zajištění do výše	Kč	2 339 167,00
Datum pořadí zajištění	30.5.2012	
Důvod a způsob zajištění	Smlouva o zastavení nemovitosti z 23.5.2012	
Věc, právo nebo pohledávka zajišťující pohledávku	pozemek p.č. 807/8 na na LV 12273 pro k.ú. a obec Písek	
STANOVISKO SPRÁVCE		
Popírá zcela, částečně	pravost	
	výši pohledávky	Kč
	zajištění	2 339 167,00
	pořadí zajištění	
Uznává zcela, částečně	Kč	2 339 167,00
Důvod popření	nemovitost není majetkem dlužníka	
STANOVISKO DLUŽNÍKA		
Schváleno		

Výsledek přezkumného jednání

Pohledávka zjištěna ve výši	Kč	2 339 167,00
Pohledávka popřena ve výši	Kč	0,00
Poznámky:	popřeno pořadí pohledávky	
Výsledek sporu o určení pravosti, výše nebo pořadí pohledávky		
Podpis insolvenčního správce:	Podpis soudce:	

(Insolvenční rejstřík, 2013)

SIKO CB uvedlo celkovou výši pohledávek vůči společnosti NOVOKER ve výši 2.339.167,- Kč., přičemž právním vznikem pohledávky byla rámcová kupní smlouva. Tato částka byla jak správcem, tak dlužníkem schválena.

4.2.8 Přezkumné jednání

Přezkumné jednání proběhlo 19.7.2013 u Krajského soudu v Českých Budějovicích. Dle protokolu byli přítomni tyto osoby - samosoudce, zapisovatel, zástupce dlužníka a zástupci některých z celkem 19 věřitelů.

Předmětem tohoto aktu bylo přezkoumání přihlášených pohledávek věřitelů. Přítomni – dlužník, věřitelé i insolvenční správce byli soudem poučeni o možnosti popření pravosti, výše a pořadí jednotlivých pohledávek. Tuto možnost však nikdo nevyužil. Přezkumné jednání bylo tudíž bráno za dokončené a plynule byla zahájena schůze věřitelů.

4.2.9 Schůze věřitelů

Během schůze přednáší insolvenční správce zprávu o své dosavadní činnosti a informuje o aktuální majetkové situaci dlužníka. A protože nikdo z věřitelů neměl námitek, bylo přistoupeno k volbě věřitelského orgánu. Věřitelé mohli zvolit věřitelský výbor, respektive zástupce věřitelů.

Právní zástupce navrhovatele-věřitele SIKO CB navrhuje, aby vykonával funkci právě zástupce věřitelů. Jelikož jeho hlas představuje více než 50 % přítomných věřitelů, je konstatováno, že schůzi věřitelů bylo přijato usnesení o zvolení zástupce věřitelů.

Soud tedy vyhlásil usnesení: **Soud potvrzuje volbu zástupce věřitelů, a to společnosti SIKO CB, a.s., Budějovická 1228/II, Vodňany.**

Na závěr schůze bylo řečeno, že prozatím nebyl učiněn žádný návrh dlužníka na způsob řešení úpadku. A jelikož již uplynula zákonem stanovená doba, kdy připadala v úvahu reorganizace, dojde k prohlášení konkursu na majetek dlužníka. Ten bude vyhlášen na základě samostatného soudního usnesení.

4.2.10 Usnesení o vyhlášení konkursu

Krajský soud v ČB v čele se samosoudcem JUDr. Miroslavem Veselým prohlásil konkurs na dlužníka NOVOKER. S následujícím odůvodněním:

„Na základě usnesení podepsaného soudu č.j. KSCB 28 INS 3185/2013-19 ze dne 9.5.2013 byl zjištěn úpadek dlužníka NOVOKER, s.r.o., IČ 28088778. Jako způsob řešení úpadku zásadně dle insolvenčního zákona (zákon č.182/2006 Sb. v platném znění přichází v úvahu v případě právnické osoby podnikatele konkurs či reorganizace. Dle § 317 odst. 1 IZ osobou oprávněnou podat návrh na povolení reorganizace je dlužník nebo přihlášený věřitel. Žádný takovýto návrh v dané věci však podán nebyl. Z tohoto důvodu rozhodl soud dle § 149 IZ o řešení úpadku konkursem.“ (KSCB 28 INS 3185/2013-19)

4.2.11 Průběžné zprávy o stavu insolvenčního řízení

Soud vyžadoval od insolvenčního správce zprávu obsahující aktuální stav insolvenčního řízení ve věci dlužníka NOVOKER. Písemnosti byly zaslány soudu tři, a to na výzvy, které insolvenčnímu správci doručil soud 7.11.2013, 14.2.2014 a 3.6.2014. Na doručení zprávy soudu měl správce vždy deset dnů. Mimo těchto dokumentů, správce zasílal zprávy o aktuálním procesu i sám.

V první zprávě správce uvádí, že se dlužník pokusil proti prohlášení konkursu odvolat, avšak odvolání bylo zamítnuto. Způsob zpeněžení majetku byl projednán s právním zástupcem společnosti SIKO CB, tedy zástupcem věřitelů. Zápis z toho jednání mu byl poslán poštou, však bez zástupcovi reakce, to znamená, že prozatím nedochází ke zpeněžení majetku.

Ve zprávě ze dne 16.2.2014 správce sděluje, že nedošlo k podstatným změnám od doby minulého reportu. I přes několik urgencí zástupce věřitelů stále nereaguje na zápis z jednání o zpeněžení majetkové podstaty. Nadále probíhá proces vymáhání pohledávek.

Dále ve zprávě ze dne 16.5.2014 je soud informován insolvenčním správcem o kladném vyjádření ze strany zástupce věřitelů. Dojde tedy ke zpeněžení majetkové podstaty. Cena, která byla určena na základě znaleckého posudku, bude dle nabídky nejnižší možnou. Stav finančních prostředků majetkové podstaty dlužníka byl k tomuto datu 52.997,79 Kč. Pohledávky na úroveň postavené dosahovaly výše 179.085,80 Kč. A jsou tvořeny především nárokem majitele skladu na úhradu bezdůvodného obohacení z jeho užívání v čase, mzdovým nárokem bývalého zaměstnavatele a zálohou na náklady insolvenčního řízení. Správce dále informuje soud, že v průběhu řízení byly některé z pohledávek vyškrtnuty, reálně zbyly pouze tři.

4.2.12 Soudní usnesení na základě zprávy od insolvenčního správce

Soud v usnesení, po schválení zástupcem věřitelů, vyslovil souhlas s tím, aby insolvenční správce prodal zásoby dlužníka, a to jako soubor, způsobem mimo dražbu, kde minimální cena bude cena dle znaleckého posudku. Dále soud souhlasí s prodejem movité věci jednotlivě po položkách nebo jako soubor, a to opět způsobem mimo dražbu minimálně za cenu znaleckého posudku.

4.2.13 Zpeněžení majetkové podstaty

Zprávou z 1.8.2014 správce sděluje soudu fakt, že zpeněžil zařízení a zásoby dlužníka, a to mimo veřejnou dražbu. Celková vytěžená částka činí 159.134,25 Kč.

Pohledávky za majetkovou podstatou, činí 129.598,- Kč, a to bez odměny insolvenčního správce, jenž je vyčíslena na 54.450,- Kč. Z těchto údajů vyplývá, že na uspokojení věřitelů již nezbyla jakákoliv částka.

4.2.14 Konečná zpráva

Konečnou zprávu, která obsahuje stav procesu a vyúčtování odměny a výdajů insolvenčního správce předkládá soudu správce Hadraba 31.8.2014.

Zde je shrnut přehled jednání a právních úkonů, jenž byly významné pro průběh insolvenčního řízení.

7.2.2013	Zahájení insolvenčního řízení na návrh věřitele (SIKO CB)
9.5.2013	Zjištění úpadku dlužníka (NOVOKER)
19.7.2013	Přezkumné jednání a schůze věřitelů
26.7.2013 (účinky 12.8.2013)	Prohlášení konkursu na majetek dlužníka
8/2013-4/2014	Prověřování a vymáhání pohledávek dlužníka
31.8.2014	Vyúčtování nákladů – sklad

Celkové příjmy majetkové podstaty včetně budoucích činí 189.133,26 Kč. Záloha na náklady insolvenčního řízení byla složena navrhovatelem, a to v částce 30.000,- Kč.

Hadraba v konečné zprávě dále uvádí přehled zpeněžení majetkové podstaty.

Záloha na insolvenční řízení složena věřitelem	30.000 Kč
Movité věci – zařízení a zásoby	121.000 Kč
Vymožené pohledávky	9.582 Kč
Převod z BÚ dlužníka	4.366,60 Kč
Převod z pokladny dlužníka	9.829 Kč
Úroky	5,65 Kč
Celkové příjmy – inkasování	174.783,25 Kč
Celkové příjmy – očekávané	14.352 Kč
Celkové příjmy celkem	189.134,25 Kč

Z rekapitulace vyplývá, že celkové příjmy byly 189.134,25 Kč. Na druhou stranu pohledávky za majetkovou podstatou činily 129.598 Kč, pohledávky postavené na úroveň pohledávkám za majetkovou podstatou 5.086 Kč a odměna insolvenčního správce 54.450 Kč. Zbývající částka, která by měla připadnout věřitelům činí 0,25 Kč.

Na základě těchto skutečností insolvenční správce navrhl soudu, aby konkurs na majetek dlužníka po vyplacení dosud neuhrazených pohledávek za majetkovou podstatou zrušil, a to proto, že pro uspokojení věřitelů je jeho majetek zcela nedostačující.

Krajský soud v ČB následně tuto zprávu schválil a následujícím odůvodněním: „*Ve výše uvedené insolvenční věci předložil insolvenční správce soudu konečnou zprávu o zpeněžování majetku z podstaty spolu s vyúčtováním pohledávek za majetkovou podstatou a pohledávek jim na roveň postavených. Konečná zpráva byla zveřejněna v insolvenčním rejstříku pod sp. zn. KSCB 28 INS 3185/2013 dne 8.9.2014. Věřitelům bylo oznámeno zveřejnění konečné zprávy v insolvenčním rejstříku dne 4.9.2014 s tím, že věřitelé byli současně poučeni, že mohou ve lhůtě 15 dnů od data zveřejnění konečné zprávy podat proti ní námitky. Žádný z účastníků námitky proti konečné zprávě v zákonem stanovené lhůtě nevznesl a neučinil tak ani do dne vydání tohoto usnesení. Protože ani soud neshledal žádné nedostatky v předložené konečné zprávě, bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení. Jednání za účelem projednání konečné zprávy s ohledem na ust. § 304 odst. 5 IZ nebylo nařizováno.*“ (KSCB 28 INS 3185/2013)

4.2.15 Zrušení konkursu

V této fázi insolvenční správce vyplatil veškeré pohledávky za majetkovou podstatou. Stalo se tak dne 1.10.2014 a zároveň navrhoval, aby soud zrušil konkurs na majetek dlužníka NOVOKER.

Soud v usnesení konkurs opravdu zrušil, a to z důvodu, že dlužník nedisponoval majetkem, který by dostačoval k uspokojení věřitelů. Soud také uložil insolvenčnímu správci povinnost uzavřít účetní knihu, sestavit uzávěrku, splnit povinnosti spojené s daňovými předpisy a v neposlední řadě předat potřebné záznamy dlužníkovi

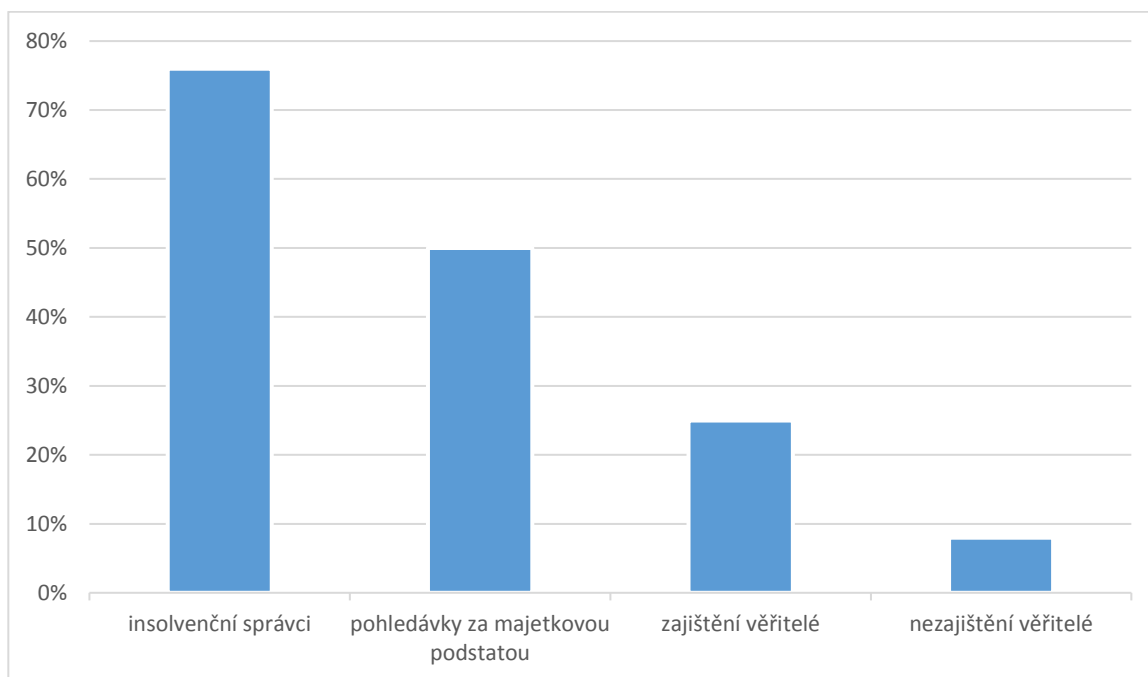
Konkurs byl definitivně zrušen dne 25.11.2014 přičemž právní usnesení nabylo právní moci 13.12.2014. Po zrušení konkursu byl insolvenční správce odvolán ze své funkce insolvenčního správce, v případě týkající se společnosti NOVOKER.

4.2.16 Shrnutí

Celý proces institutu insolvence mezi dlužníkem společností NOVOKER, navrhovatelem – věřitelem SIKO CB a dalšími věřiteli se vlekl necelé dva roky. I přesto, že obchodní společnost podala návrh na insolvenční řízení za účelem získání alespoň části svých pohledávek, odchází od procesu, lidově řečeno, s prázdnou. K tomu dochází ve velkém množství případů. Nejčastěji jsou během insolvenčního řízení uspokojeni insolvenční správci, následují pohledávky za majetkovou podstatou a až následně jsou uspokojováni zajištění, respektive nezajištění věřitelé.

Server vyzkuminsolvence.cz zkoumal na vzorku 3222 insolvenčních řízení procentuální uspokojení výše zmiňovaných.

Graf 4 Uspokojení pohledávek jednotlivých subjektů

(Vlastní zpracování; Máša, 2015)

Z grafu je zřejmé, že nejvíce jsou uspokojováni insolvenční správci, a to ze 76 %. Pohledávky za majetkovou podstatou jsou uspokojeny z 50 %, zajištění věřitelé pak z 25 % a z toho vyplývá, že nezajištění věřitelé bývají uspokojováni v pouhých 5 % z případů.

5. Závěr

Tato diplomová práce se zabývala právním institutem insolvence. Mimo obecného popisu insolvence, respektive insolvenčního řízení, byla práce zaměřena na vysvětlení možných způsobů řešení úpadku a na práva, respektive povinnosti jednotlivých účastníků řízení.

Dále zde byly uvedeny statistiky českého i zahraničního charakteru. Bylo zjištěno, že insolvenční návrh podává ve většině případů dlužník. V roce 2014 byl insolvenční návrh podán věřitelem pouze v 5 % všech případů.

Účelem této práce bylo popsat a vysvětlit problematiku, jenž je s insolvenční spjata. Tím pádem by tato závěrečná práce měla pomoci v pochopení právního institutu insolvence lidem bez právního vzdělání, protože insolvence může potkat kohokoliv. Setkává se s ní stále více lidí, a i když není toto téma příliš diskutované, je třeba, aby o ní mělo co nejvíce z nás alespoň základní povědomí.

Ve vlastní práci nejprve popisují chronologický průběh celého procesu insolvence z pohledu věřitele, tedy jaké by měly být jednotlivé věřitelovi kroky při vymáhání svých pohledávek u dlužníka. I když se to na první pohled může zdát složité, není tomu tak. V práci je seznam detailně popsanych po sobě následujících kroků. Na základě této práce by měl umět postupovat v insolvenčním řízení, tj. od podání návrhu až do rozhodnutí o způsobu řešení úpadku každý, a to i ten, kdo nemá právní vzdělání.

Následně již bylo vycházeno z reálného případu, kde podání insolvenčního návrhu provádí věřitel. Nakonec je v práci uveden celý postup, od zahájení řízení, přes určení způsobu řešení až po ukončení tohoto insolvenčního řízení. Zajímavostí je, že ačkoliv proces trval okolo dvou let, věřitelem (navrhovatelem) nebyla dobytá žádná, ani poměrná část, pohledávky. Není to bohužel ojedinělý případ, ve většině případů se věřitelé proplacení pohledávek nedočkají.

I. Summary and keywords

This thesis deals with the legal institution of insolvency. A part of description of insolvency is focused on description of possible ways of resolving insolvency and furthermore thesis describes rights and obligations of the parties of this process.

This work contains both Czech and foreign statistics regarding insolvency.

The aim of this thesis was explained and describes issue of legal institution insolvency. This should help people who are interested in and who have problem with that.

The main part of this thesis is divided into two parts. The first one describes the steps in chronologically order whole process of insolvency. The second part describes example based on practice – it was solved by audition that is the most usual way how to solve insolvency. There were collected all documents related with this case.

Keywords:

Insolvency

Reorganization

Discharge of debts

Audition.

II. ZDROJE

Tištěné

Hásová, J. a kol (2014). *Insolvenční zákon: Komentář*. Praha: C. H. Beck

Janků, M. a kol (2014). *Základy práva pro posluchače neprávnických fakult*. Praha: C. H. Beck

Maršíková, J. (2011). *Insolvenční zákon: s poznámkami, judikaturou, nařízením Rady ES 1346/2000 a prováděcími předpisy, ve znění zákona č. 69/2011 Sb. A č 73/2011 Sb*. Praha: Leges

Richter, O. (2014). *Věřitelé a uplatňování pohledávek v insolvenčním řízení*. Praha: C. H. Beck

Právní předpisy

Zákon č. 182/2006 Sb., Insolvenční zákon

Zákon č. 312/2006 Sb., Zákon o insolvenčních správcích

Internet

Advokátní kancelář JUDr. Lenky Vidovičové (2016). *Bulletin advokacie 9/2012 - Incidenční spory*. Převzato z: <http://www.akvidovicova.cz/index.php/z-medii/17-bulletin-advokacie-9-2012-incidencni-spory>

Business center (2016). *Úplata (zákon o dani z přidané hodnoty)*. Převzato z: (<http://business.center.cz/business/pojmy/p2002-uplata.aspx>

Creditreform (2016). *Corporate insolvencies in Europe*. Převzato z: http://www.creditreform.cz/fileadmin/user_upload/CR-International/local_documents/cz/documents/Analysis_Corporate_insolvencies_in_Europe_2015-16.pdf

Creditreform (2017). *Vývoj insolvencí v České republice v roce 2016*. Převzato z: http://www.creditreform.cz/fileadmin/user_upload/CR-International/local_documents/cz/Presseartikel/TZ_Insolvence_2016.pdf

Česká justice (2015). *Nejvyšší soud: Šikanózní insolvenční návrh může být kvalifikován jako vydírání či pomluva*. Převzato z: <http://www.ceska-justice.cz/2015/10/nejvyssi-soud-sikanozni-insolvencni-navrh-muze-byt-kvalifikovan-jako-vydirani-ci-pomluva/>

Danario online (2007). *Věřitelské orgány a věřitelé v průběhu insolvenčního řízení*. Převzato z: <http://www.danarionline.cz/archiv/dokument/doc-d2296v3039-veritelske-organy-a-veritele-v-prubehu-insolvencniho-rizeni/>

ISIR (2014). *Statistické údaje za 2. čtvrtletí 2014*. Převzato z: http://insolvencni-zakon.justice.cz/downloads/statistiky/Statisticke_udaje_za_2_ctvrtleti_roku_2014.pdf

Iuridictum (2006). *Výrok*. Převzato z: <https://iuridictum.pecina.cz/w/V%C3%BDrok>

Iuridictum (2010). *Ex lege*. Převzato z: https://iuridictum.pecina.cz/w/Ex_lege

Keresteši, J. (2016). *Zajištěný a nezajištěný věřitel – důležité pojmy při oddlužení*. Převzato z: <http://www.bankrot-bezpecne.cz/magazin/zajisteny-a-nezajisteny-veritel-dulezite-pojmy-pri-oddluzeni-3>

Magazín o bankovních půjčkách (2014). *Kdo je věřitel*. Převzato z: <http://www.banke.cz/kdo-je-veritel/>

Máša, J. (2015). *Insolvenční řízení z pohledu věřitele*. Převzato z: http://theses.cz/id/zf2vns/zaverecna_prace.pdf

Metelka, J. (2016). *Nejlepší judikát*. Převzato z: http://www.epravo.cz/top/clanky/nejlepsi-judikat-104201.html?utm_medium=email&utm_source=newsletter&utm_campaign=novinky-epravo-cz-8-12-2016

Ministerstvo spravedlnosti (ND). *Konkurs*. Převzato z: <http://insolvencni-zakon.justice.cz/obecne-informace/konkurs.html>

Ministerstvo spravedlnosti (ND). *Moratorium*. Převzato z: <http://insolvencni-zakon.justice.cz/obecne-informace/dluznik/moratorium.html>

Ministerstvo spravedlnosti (ND). *Oddlužení*. Převzato z: <http://insolvencni-zakon.justice.cz/obecne-informace/oddluzeni.html>

Ministerstvo spravedlnosti (ND). *Postavení věřitelů a věřitelské orgány*. Převzato z: <http://insolvencni-zakon.justice.cz/obecne-informace/veritel/postaveni-veritelu-a-veritelske-organy.html>

Ministerstvo spravedlnosti (ND). *Reorganizace*. Převzato z: <http://insolvencni-zakon.justice.cz/obecne-informace/reorganizace.html>

Nejvyšší soud (2015). *Rozhodnutí NS 8 Tdo 1352/2014*. Převzato z: http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/D830A3C6397A0B25C1257E5E0030CEA3?openDocument&Highlight=0

Paroulek a spol. (2012). *Rejstřík insolvenčních pojmů*. Převzato z: http://www.muji-bankrot.cz/rejstrik_pojmu/majetkova_podstata/

Tluchařová, M. (2014). *Šikanózní insolvenční návrh*. Převzato z: <http://www.epravo.cz/top/clanky/sikanozni-insolvencni-navrh-94594.html>

Úpadkové právo (2017). *Šikanózní návrh*. Převzato z: <http://www.upadkovepravo.cz/sikanozni-navrh>

KSCB 28 INS 3185/2013-19. *Usnesení*. Převzato z: <https://isir.justice.cz/isir/doc/dokument.PDF?id=8300167>

KSCB 28 INS 3185/2013. *Usnesení*. Převzato z: <https://isir.justice.cz/isir/doc/dokument.PDF?id=14775596>

III. Seznam grafů a obrázků

Grafy

Graf 1 Vývoj insolvenčních návrhů mezi lety 2008-2016.....	39
Graf 2 Insolvenční řízení obchodních společností v roce 2015.....	40
Graf 3 Podíl ins. návrhů podaných věřitel, respektive dlužníkem.....	40
Graf 4 Uspokojení pohledávek jednotlivých subjektů	58

Obrázky

Obrázek 1 Návrh na povolení insolvence (zkrácená verze)	47
Obrázek 2 Přihláška pohledávek SIKO CB.....	53